

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra psychologie

Bakalářská práce

Postoj k homosexualitě v souvislosti s osobnostními charakteristikami

Attitudes towards homosexuality and their relations to personality characteristics

Vypracovala: Gabriela Rotterová
Vedoucí práce: PhDr. Dalibor Kučera, Ph.D.

České Budějovice 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci na téma Postoj k homosexualitě v souvislosti s osobnostními charakteristikami vypracovala samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č.111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponenta práce, záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích

.....

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat vedoucímu mé práce PhDr. Daliborovi Kučerovi, Ph.D. za odborné vedení, metodické rady, trpělivost a čas, který mi věnoval. Mé díky také patří mému okolí, které mi bylo hlavně psychickou oporou, a v neposlední řadě respondentům studie.

Abstrakt

Název práce: Postoj k homosexualitě v souvislosti s osobnostními charakteristikami

Autor práce: Gabriela Rotterová

Vedoucí práce: PhDr. Dalibor Kučera, Ph.D.

Počet stran: 61

Počet zdrojů: 114

Bakalářská práce se zabývá explorační a deskripční postojů k homosexualitě se zaměřením především na míru homonegativismu a charakteristiky s postoji souvisejícími. Teoretická část popisuje vývoj postojů na našem území i v zahraničí a rozebírá nejčastěji užívané termíny s touto problematikou spojenými.

Empirická část této práce má podobu kvantitativního designu. Za užití dotazníkového šetření se snaží popsat rozdíl mezi mírou homonegativity v České republice. Výzkumným vzorkem bylo 1.590 respondentů ve věku od 18 do 56 let. K určení míry homonegativity byl použit dotazník ATLG, na osobnostní charakteristiky se zaměřil dotazník BFI-2-S, použity byly i doplňující otázky týkající se LGBT+ problematiky. Při porovnávání míry homonegativity u osob mužského a ženského pohlaví byla prokázána rozdílnost. Další testované hypotézy týkající se sociodemografických údajů nebyly potvrzeny. Potvrdila se však rozdílnost napříč skupinami osob, které se přátelí s jedincem/jedinci z LGBT+ a také u osob, které zažily negativní sociální zkušenost s někým z dané minoritní skupiny. Z dotazníku BFI-2-S byla potvrzena korelace mezi mírou homonegativity a jejích dvou dimenzí – extraverze a svědomitosti. Výsledky, stejně jako limity studie a možnost dalšího výzkumu, jsou v práci diskutovány.

Klíčová slova: homosexualita, postoj k homosexualitě, homonegativita, osobnostní charakteristiky, BFI

Abstract

Title: Attitudes towards homosexuality and their relations to personality characteristics

Author: Gabriela Rotterová

Supervisor: PhDr. Dalibor Kučera, Ph.D.

Number of pages: 61

Number of references: 114

The bachelor thesis deals with the exploration and description of attitudes towards homosexuality, focusing mainly on the degree of homonegativism and characteristics related to attitudes. The theoretical part describes the development of attitudes in our territory and abroad and discusses the most commonly used terms associated with this issue.

The empirical part of this thesis takes the form of quantitative design. Using a questionnaire survey, it tries to describe the difference between the degree of homonegativity in the Czech Republic. There were 1.590 respondents aged 18 to 56 years as the research sample. The ATLG questionnaire was used to determine the degree of homonegativity, the BFI-2-S questionnaire focused on personality characteristics and supplementary questions related to LGBT+ issues were also used. When comparing the degree of homonegativity in male and female persons, a difference has been demonstrated. The next tested hypotheses regarding sociodemographic data have not been confirmed. However, differences across groups of people who are friends with an LGBT+ individual (s) and also among people who had a negative social experience with someone from a given minority group have been confirmed. The correlation between the degree of homonegativity and its two dimensions – extraversion and conscientiousness has been confirmed from the BFI-2-S questionnaire. The results, as well as the limits of the study and the possibility of further research, are discussed in the thesis.

Key words: homosexuality, attitude towards homosexuality, homonegativity, personality characteristics, BFI

Obsah

Úvod.....	8
I. Teoretická část.....	9
1 Homosexualita.....	10
1.1 Teorie homosexuality	11
1.1.1 Biologické teorie.....	11
1.1.2 Sociokulturní teorie.....	13
1.2 Homosexualita v populaci	14
2 Postoj k homosexualitě	16
2.1 Homonegativita v populaci.....	17
2.2 Faktory související s homonegativitou.....	18
2.2.1 Sociodemografické faktory.....	19
2.2.2 Faktory osobnostních teorií	20
II. Empirická část.....	22
3 Cíl výzkumu	23
4 Metodologický rámec.....	25
4.1 Sběr dat.....	25
4.2 Výzkumný soubor	25
4.3 Výzkumné metody.....	28
4.3.1 The Attitudes Toward Lesbians and Gay Men Scale (ATLG)	28
4.3.2 Big Five Inventory (BFI-2-S)	29
4.4 Etické aspekty výzkumu.....	29
5 Výsledky	30
5.1 Zpracování dat a analýza dat	30
5.2 Ověřování hypotéz.....	31
5.3 Shrnutí výsledků.....	43
6 Diskuze.....	44

6.1 Diskuze výsledků a limitů výzkumu	44
6.2 Možnosti dalších výzkumů.....	46
Závěr	48
Seznam použitých zdrojů a literatury	49
Seznam uvedených tabulek	60
Seznam uvedených grafů	61

Úvod

Johann Wolfgang von Goethe v 18. století pronesl tezi: „Homosexualita je stará jako samo lidstvo, a proto lze říci, že je součástí přírody, přestože jde proti ní“ (Evola, 2009).

Lidé s minoritní sexuální orientací se od nepaměti skrývali v izolaci či ilegálních subkulturách (Beňová et al., 2007) právě kvůli přesvědčení tehdejší společnosti o špatnosti odchylkového chování. Ve společnosti ale můžeme sledovat obecný trend postupného porozumění a akceptace LGBT (DeAngelis, 2002). Přesto je ale stále signifikantní část populace hostilní vůči sexuálním minoritám (Riggle & Tadlock, 1999, in Hicks, & Lee, 2006) a různí výzkumníci se snaží objasnit faktory, které s negativním postojem souvisí.

Tato práce není výjimkou. Zaměření je věnováno především na zkoumání souvislosti mezi negativním postojem, základními sociodemografickými faktory a jednou z nejznámějších teorií osobnosti Big Five.

I. Teoretická část

1 Homosexualita

Trvalá emoční, romantická anebo sexuální přitažlivost převážně nebo výhradně (Baštecká, 2009) k osobám stejného pohlaví je považována za menšinovou sexuální orientaci (APA, 2008). Sexualita je velmi rozmanitá, celé spektrum menšinových sexuálních zaměření, čtenostně nejvíce zastoupené homosexualitou, či menšinových genderových jinakostí se souhrnně označuje LGBTQ nebo LGBT+ (Hartl & Hartlová, 2010).

V české sexuologii je sexuální orientace brána dichotomicky. Dichotomický koncept vychází z předpokladu, že heterosexuality a homosexualita jsou dvě ohraničené kategorie (Rothblum, 2000, in Janečková & Vonostránský, 2010), ale sexuální orientace není buď–anebo, nýbrž jde o body mezi těmito dvěma póly (Kinsey, 1948, in Atkinson, 1995).

Důkazy projevů homosexuality jsou zdokumentovány v každé kultuře, náboženství, historické etapě (Baštecká, 2009), a o její existenci se nedá pochybovat (Morris, 2018). Přestože se zdá, že je heterosexuality normou napříč živočišnými druhy, je homosexuální chování popsáno i u nižších živočichů (Bagemihl, 1999, in Lippa, 2009; Říčan, 2014).

O zkoumání sexuality byl vždy zájem, při studiích sexuálních orientací se však setkáváme s problémem určení, kde končí hranice sexuálního chování a začíná hranice sexuální orientace jako trvalého rysu (Kassin, 2007). Sexuální chování s osobou stejného pohlaví, kterou v uvádí 37 % mužů a 19 % žen (Říčan, 2014), neznamená hned homosexuální sexuální orientaci (Lippa, 2009), za určitých okolností se může u většiny heterosexuálních mužů projevit homosexuální chování a naopak, všechny tyto projevy nejdou exponenciálně, v průběhu života se velmi mění (Janošová, 2000).

Ústředním tématem zařazení jedince do jedné z kategorií sexuální orientace je kongruence hlavních aspektů sexuality – sexuální preference, sexuální chování a sexuální identita (Rothblum, 2000, in Janečková & Vonostránský, 2010). Jde především o sebeidentifikaci vlastní sexuální orientace a vlastního sexuálního sebepojetí (Janošová, 2000), které jsou neoddělitelnou součástí lidského sebeuvědomění (Bobek, Boučková & Kühn, 2007).

Pokud se objevuje opovržení tohoto nejintimnější prvku identifikace já buď vlastní osobou nebo společností, může to mít hluboký vliv na sebehodnocení a sebeúctu jedince. I z tohoto důvodu byla roku 1992 vyřazena ze seznamu nemocí Světové zdravotnické organizace (WHO) po několika desetiletích (Bobek, Boučková & Kühn, 2007), především

ale z důvodu absence jakéhokoliv důkazu o spojitosti homosexuality a jakoukoliv psychiatrickou patologií, její zařazení pouze podporovalo společenskou i právní diskriminaci (Weiss, 2009).

Některé zdroje rozdělují homosexualitu na dva typy. Egodyntonní homosexualita je charakteristická vnitřní nevyrovnaností s vlastní sexuální orientací (Janošová, 2000), která je jedincem odmítána (Capponi, Hajnová & Novák, 1994). Osoba cítí konflikt sama v sobě a snaží se ji v krajních případech až popřít (Hartl & Hartlová, 2010). Egosystonní homosexualita je typ, kdy jedinec svoji sexuální orientaci plně přijímá (Capponi, Hajnová & Novák, 1994), je v souladu s jeho vlastním já, není mu na obtíž a nesnaží se ji skrývat (Hartl & Hartlová, 2010).

1.1 Teorie homosexuality

Etiologie homosexuality není zcela jasná (Sobotková, 2007). Jak se dá předpokládat, stejně jako u většiny „mentálních fenoménů“ (Plháková, 2004) se i teorie sexuální orientace dají řadit na dva druhy – biologické a sociokulturní (Kassin, 2007). Pro vznik homosexuality existuje několik teorií v obou druzích, většinou se ale nepředpokládá, že by byla jedna z nich správnější než druhá a navzájem se vylučovaly, ale že se variabilně překrývají případ od případu (Janošová, 2008; 2000). Například již Aristoteles věřil, že je homosexualita vrozená (Nolen-Hoeksema, Frederickson & Wagenaar, 2012), avšak projeví se tehdy, kdy je její predispozice posilována prostředím (Preuschoff, 2007).

1.1.1 Biologické teorie

Teorie genetických predispozic

H. Ellis (1915, 1950, in Janošová, 2000), který se zabýval výskytem sexuální orientace v souvislosti s příbuzností v rodinách, zjistil, že 39 % jeho homosexuálních pacientů mělo alespoň jednoho příbuzného se stejnou sexuální orientací. Také Henry (1941, in Janošová, 2000) objevil korelaci 35 % v primárním a dalších 30 % v širším příbuzenstvu. Díky těmto poznatkům se začalo předpokládat, že je sexuální orientace dědičná (Janošová, 2000).

Teorie potvrzovaly i pozdější nálezy D. Hamera a S Le Vaye týkající se odlišných struktur v oblasti dlouhého raménka chromozomu X (Hamer et al., 1993, in Janošová, 2008; Plháková, 2004), které se nenašly u žádného z heterosexuálních participantů, pouze u homosexuálních.

Genetické predispozice potvrzují i výzkumy jednovaječných dvojčat, ty uvádí zpravidla výsledky nad hranicí 50 % (Green, & Stoller, 1971; Pillard et al., 1981, in Janošová, 2000). P. Říčan (1973, Janošová, 2000) dokonce uvádí shodu ve 100 % případů. U dvojevaječných dvojčat se pak výsledky pohybují mezi 10–30 % (Říčan, 1973; Pillard & Weinrich, 1986, in Janošová, 2000).

Teorie nerovnovážnosti hormonálního zásobení mozkových center v prenatálním vývoji

Již od početí lze určit pohlaví plodu, jehož vývoj je stejný až do 5. týdne (Karsten, 2006). Matka předává vždy pohlavní chromozom X, otec předává pohlavní chromozom X nebo Y. Při spojení X a Y se začne vyvíjet mužské embryo, při spojení dvou X embryo ženské (Preuschoff, 2007).

Od 6. týdne prenatálního vývoje vzniká žláza totožné struktury u obou pohlaví, a to z kůry, dřene a „vcestovalých“ zárodečných buněk (Karsten, 2006). Poté se ale začínají vyvíjet rozdílné pohlavní orgány (Matějček, 2005; Oakley, 2000). U chromozomálně mužského zárodku se stává základem varlat dřeň, u ženského embrya kůra pro vaječníky (Karsten, 2006). Jasně viditelné jsou na ultrazvuku ale až kolem 16. týdne (Karsten, 2006; Matějček, 2005).

Formování centra odpovědného za psychosexuální vývoj jedince se odehrává především v hypotalamu, části mezimozku (Atkinson, 1995), přibližně jeden týden ve 4. - 6. měsíci prenatálního období (Zvěřina, 1991, in Janošová, 2000). Pro vznik homosexuality musí dojít k tzv. hormonální nevyváženosti, pro ženskou homosexualitu jde o nadměrnou produkci androgenizujících hormonů, v případě mužské se hovoří o produkci nedostatečné (Janošová, 2008; Plháková, 2004).

L. Kaplan (1990, in Janošová, 2000) měřil testosteron u prenatálního plodu v 13. až 15. týdnu těhotenství. U plodů výlučně heterosexuálních chlapců naměřil vždy

téměř dvojnásobnou hodnotu než u plodů později výlučně homosexuálních mužů, u měření žen se také ukázaly výsledky potvrzující teorii, i když o něco méně výrazně.

Teorie pořadí narození a vysoké plodnosti

O vztah mezi pořadím narození dítěte a sexuální orientací se zajímal americký evoluční psycholog Frank J. Sulloway. Dle jeho studie každé později narozené dítě má oproti svým sourozencům o 30 % větší pravděpodobnost, že bude homosexuálně orientované. Sám autor ale připouštěl, že slabinou jeho teorie je nemožnost oddělení příčiny od následku. Mužská homosexualita byla také vysvětlována jako „vedlejší produkt“ vysoké reprodukční úspěšnosti, jejíž nositelé pravděpodobněji budou přitahováni muži bez ohledu na své pohlaví (Baštecká, 2009).

Všechny teorie homosexuality, které se pojí s biologickými predispozicemi byly vždy často podporovány i celou LGBT+ skupinou, především v problematice stigmatizace, jelikož díky tomuto vysvětlení odpadá problém „viny“ (Sobotková, 2007).

1.1.2 Sociokulturní teorie

Teorie vlivu prostředí a výchovy

L. Yablonsky (1995, in Janošová, 2000) uvedl teorii, že mužská homosexualita jde vysvětlit dominancí matky a nedostatečného otcovského vzoru nebo jeho úplnou absencí (Nedova & Freund, 1961, in Weiss, 2008). Ženská homosexualita zase naopak. Lze tedy hovořit o sexuální inverzi, ztotožnění se s aspekty druhého pohlaví (Hartl & Hartlová, 2010).

Vysvětlení E. Moberlyové je méně radikální, homosexualitu považuje za důsledek nedostatečné lásky v dětství od rodiče stejného pohlaví (Janošová, 2000).

Tzv. Sanfranciská studie aneb „Sexual Preference: Its Development in Men and Women“ (Bell, Weinberg & Hammersmith, 1981, in Nolen-Hoeksema, Frederickson & Wagenaar, 2012) obě tyto teorie vyvrátila.

Teorie genderové nonkonformity

Chování vázané na sexuální roli se projevuje od dětství, chlapci se obvykle identifikují s mužskou rolí a dívky s rolí ženskou (Oakley, 2000). Pokud tomu tak není a biologicky určené pohlaví neodpovídá genderově stereotypnímu chování, považuje se to jako prediktor homosexuality nebo transsexuality, a to v 60–70 % případech (Baštecká, 2009).

Teorie svedení

Teorie svedení má dvě různé podoby. V prvním případě může jít o velmi negativní heterosexuální zážitek, v opačném případě o velmi pozitivní homosexuální zážitek. V obou těchto případech pak dochází ke vzniku homosexuality (Tůma, 1996, in Janošová, 2000). Tato teorie je populární u laické veřejnosti, odborníci se od ní ale odklání, protože k ní neexistují žádné kvalitní empirické důkazy (Nolen-Hoeksema, Frederickson & Wagenaar, 2012).

1.2 Homosexualita v populaci

Určení deskripce vývoje v čase s přesnými číselnými údaji o poměru homosexuality v populaci je složité z několika důvodů.

Již zmíněné dichotomické rozdělení bez jasně stanovené hranice mezi sexuálním chováním a sexuální orientací (Janošová, 2000) může být ve výzkumech matoucí. Některé studie, například Alfreda Ch. Kinseyho, nejznámějšího průkopníka zkoumání sexuálních orientací moderní doby (Oakley, 2000), uvádí dva rozdílné výsledky – výhradně a částečně homosexuální minority.

Dalším důvodem může být téměř úplná absence výzkumu ženské homosexuality. Nezáměr o lesbickou problematiku trval až do konce 80.let (Kubík, 2010). Pravděpodobným vysvětlením je výraznější explicitní projev homosexuality u mužů se specifickým hlavně sexuálním chováním, zatímco u žen jde především o emocionální projev (Daly & Wilson, 1983; Symons, 1979, in Lippa, 2009). Emocionalita se dala mnohem lépe skrývat v době diskriminace a hostilných postojů společnosti (Oakley, 2000), čemuž se práce věnuje

podrobněji v následující kapitole. Mnoho homosexuálních jedinců neuvádělo pravdivé informace při výzkumech, aby se vyhnuli možnému postihu, tím pádem je studie nemohly zachytit přesněji (Lippa, 2009).

V laické veřejnosti se nepodloženě hovoří o „čtyřprocentním“ zastoupení, ale výzkumy v závislosti na použité metodologii docházejí k velmi odlišným odhadům o reálném zastoupení. Většina výsledků se globálně pohybuje mezi 1–9 %, pokud se za příslušníka LG menšiny považuje každý s homosexuální sexuální orientací bez ohledu na to, zda se za jejího příslušníka sám „uvědoměle“ považuje či do jaké míry prošel coming outem (Beňová et al., 2007). Kinsleyho koncept říká, že z celkového počtu homosexuálně zařazených mužů je 80 % a žen 20–60 % výlučně homosexuálních, zbytek částečně (Oakley, 2000).

Jak ale vyplývá z textu, spekuluje se, že procentuální zastoupení homosexuální minority v populaci je mnohem větší, neexistují pro to však empirické důkazy (Lippa, 2009). Kinsley (1948, in Oakley, 2000) k problematice dodává: „Dá se tvrdit, že za posledních 100 let se pravděpodobně poměr sexuálních orientací nezměnil, mění se pouze společenský kontext, který umožňuje identifikaci.“

2 Postoj k homosexualitě

Postoj ke gayům, mužům, které přitahují muži, a lesbám, ženám, které přitahují ženy, je velmi proměnlivý v čase, prostoru a dalších aspektech. Výzkumy pracující s problematikou postojů k LGBT+ používají různé pojmy, je ale třeba se zamyslet nad jejich významy, abychom problematice lépe porozuměli a mohli ji zkoumat.

Nadřazený termín „*postoj*“ je popisován jako „ustálený způsob reagování na určité předměty, osoby, situace nebo na sám sebe,“ (Hartl & Hartlová, 2009), je formován tolerancí a akceptací, ty však spolu nejsou homogenní ani kauzální (Griffith & Wickham, 2018). Postoj označuje součást osobnosti, která předurčuje poznání, chápání, myšlení, cítění, může být vědomá i nevědomá, a přestože je poměrně trvalá, může se v průběhu života nějakou částí měnit (Hjerm et al., 2020).

Postoje vychází z vnitřních faktorů jako jsou vlastní potřeby, zájmy a charakter a vnějších faktorů, kam lze zahrnout kulturu a sociální prostředí, jehož je jedinec součástí. Postoje mohou být skupinové i individuální, projevovat se implicitně i explicitně a být pozitivní i negativní (Hartl & Hartlová, 2010).

Tolerance může mít různé podoby. Při sběru empirických dat její definice vychází z konceptu Ferrar (1976, in Hjerm et al., 2020) a popisuje se jako „pozitivní přístup vůči out-group sociální skupině“. Jde tedy o projev.

Vedle toho *akceptace* je vnitřní stav přijetí jiné osoby nebo skupiny (Hartl & Hartlová, 2010).

Pokud hovoříme o opaku tolerance, negativním přístupu k homosexualitě a jejích 3 komponentech – negativnímu přístupu k homosexuálním jedincům, homosexuálnímu chování a homosexuálním občanským právům (Kite & Whitley, 1996; Shackelford & Besser, 2007) – používá se termín *homonegativismus* (Rolle, Brustia & Caldarera, 2014, in Martino, 2019). Občas se chybně setkáme v tomto smyslu s pojmem homofobie (Gulevich et al., 2016), ta je ale nejkrajnějším postojem k celému LGBT+ společenství, nejen její části (Martino, 2019).

Homonegativita se může projevovat různými způsoby na úrovni jedince až na úrovni celé společnosti. Nejčastěji se setkáváme s opovržením, hostilitou, verbální agresí a diskriminací (Taylor & Peter, 2011, in Martino, 2019).

Problematika negativního postoje k jedincům s homosexuální orientací je globální a dlouhodobá (Gulevich et al., 2016). Jako u většiny minorit jsou v porovnání s majoritní společností LGBT+ osoby znevýhodňovány (Sobotková, 2007). U diskriminace homosexuality existují zajímavá specifika, např. na rozdíl od etnických menšin či zdravotně postižených osob totiž mohou jedinci svou příslušnost k sexuální menšině skrývat a být pokládáni za příslušníky majority (Beňová et al., 2007).

Za zmínku určitě stojí, že homonegativismus má dvojí standard. Pozitivní postoj je mnohem nižší směrem k homosexuálním mužům než ženám (Dann, 1987, in Griffith & Wickham, 2018; Herek, 1994; Herek & Capitanio, 1996; Lim, 2002; Gelbal & Duyan, 2006, in Cimene, Siwagan & Laniton, 2020; Hinrichs & Rosenberg, 2002, in Hicks & Lee, 2006).

2.1 Homonegativita v populaci

Veřejnost ve valné většině vždy zatracovala jinou než heterosexuální orientaci, vnímala ji jako nemorální a nenormální, přestože jak uvádí Macintosh (2007, in Cimene, Siwagan & Laniton, 2020): „Heterosexualita nikdy nebyla potvrzená jako „normální“, a proto by se na jiné sexuální orientace nemělo dívat jako na „ty ostatní“.“ „A i kdyby byla potvrzená za jedinou normu, která se snaží vyvracet vžité předsudky“, uvádí M. J. Champion (1995, in Sobotková, 2007), „mnohé věci v chování lidí nejsou „normální“ a „přirozené“ a přesto se dělají – a často je to nutné a užitečné pro společenský rozvoj,“ a že jen pokrytci označují heterosexuální svět za „normální“, „zdravý“, „přirozený“ a homosexuální svět za „abnormální“ a „úchylný“.

V minulých stoletích byla homosexualita trestná a jedinci byli systematicky diskriminováni (Gulevich et al., 2016), kvůli čemuž měli tendenci ke skrytému životnímu stylu (Beňová et al., 2007). Longitudinální studie veřejného mínění z let 1970–1990 ukázala, že velká většina populace, okolo 70 % (Herek, 2002, in Hicks & Lee, 2006), má velmi negativní postoj k LG menšině (APA, 2008).

Ve světě i na našem území můžeme ale sledovat stále se přibližující cestu k téměř rovnému postavení ve společnosti (Beňová et al., 2007). Lze mluvit o tzv. destabilizaci heteronormativity (Martino, 2019), a to nejvíc v posledních 30 letech (Shackelford & Besser, 2007), kdy odmítání sexuálních menšin přestává být právně a společensky vyžadovaným

modelem. Největší podíl na tom mělo vyřazení homosexuality z evropské Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN) Světové zdravotnické organizace (WHO) v roce 1992 (Baštecká, 2009; Plháková, 2004). Z amerického Diagnostického a statistického manuálu mentálních poruch (DSM) byla vyřazená již v roce 1973. V obou seznamech ale zůstává kódována porucha egodystonní sexuální orientace, tedy homosexualita, heterosexuality atd., pokud se s ní její majitel neztotožňuje (Baštecká, 2009).

Homonegativita v tomto časovém období je poměrně dobře zmapována (Beňová et al., 2007), protože problematika LGBT se stala předmětem zájmu v oblasti politiky a sociologie (Adam et al., 1999; Dioli, 2011; European Commission, 2015; Gamson and Moon, 2004; Hildebrandt, 2012; Paternotte, 2016; Rankin et al., 2010; United Nations, 2013; Weber, 2015, in Amaya & González, 2019). Naměřená tolerance homosexuality se globálně pohybuje okolo 39,2 % a akceptace okolo 28,1 % (CADRES, 2013, in Griffith & Wickham, 2018).

Ale i přes pozitivně rostoucí trend byla homosexualita k roku 2007 (ILGA, in Amaya & González, 2019) stále ilegální v 71 zemích, z toho ve 13 zemích za ni hrozil trest smrti. Anand (2016) ve studii projevů diskriminace v životě homosexuálně se identifikujících jedinců od 25 do 74 let (n=2,844) zjistil přítomnost hostility na téměř denním pořádku.

Setkáváme se v této problematice tedy s tzv. diskrepancí (Karsten, 2006), rozporem mezi teoretickými popisy a skutečným projevem ve společnosti (Hartl & Hartlová, 2010).

LGBT+ aktivisté se za svá práva snaží bojovat. U nás se například komunita i část veřejnosti spojila v boji za prosazení zákona o registrovaném partnerství, který byl schválen 1.7. 2006 (Baštecká, 2009).

2.2 Faktory související s homonegativitou

Mnozí výzkumníci se ve svých studiích zabývali vztahem mezi různými faktory a postoji k homosexuálním jedincům, homosexualitě samotné i homosexuálním projevům. Největší pozornost byla zatím věnována sociodemografickým faktorům a faktorům vycházejícím z nejpůvodnějších osobnostních teorií.

2.2.1 Sociodemografické faktory

Vztah mezi pohlavím a negativním postojem proti homosexuální menšině byl potvrzen v nejrůznějších studiích (Cannon, 2005; Haider, Markel & Joslyn, 2008; Herek & McLemore, 2013; Hooghe & Meeusen, 2012; Negy & Eisenman, 2005; Poteat & Anderson, 2012; Sarac, 2012; Steffens & Wagner, 2004; West & Cowell, 2014, in Gulevich et al., 2016; Herek, 1986; Lehne, 1976, in Diefendorf & Bridges, 2020). Muži mají obecně větší míru homonegativity než ženy (Anderssen, 2002; Hunsberger, Owusu & Duck, 1999; Oliver & Hyde, 1993; West & Cowell, 2015, in Sakalli-Uğurlu, Uğurlu & Eryılmaz, 2019; Kite & Whitley, 1996) a to i v její nejkrajnější formě gayfobii (Martino, 2019). Zatímco ženy skórují v homonegativitě téměř stejně ke gayům i lesbám, muži skórují s mnohem menší mírou homonegativity k lesbám než ke gayům (Gentry, 1987; Herek, 1988; Whitley, 1987, in Sakalli-Uğurlu, Uğurlu & Eryılmaz, 2019; Herek, 2000; Louderback & Whitley, 1997, in Breen & Karpinski, 2013; Kite & Whitley, 1996).

Část výzkumů ukázala celkově nižší homonegativitu u mladší části populace (Dejowski, 1992, in Hicks, & Lee, 2006; Gulevich et al., 2016; Steffens, & Wagner, 2004, Van de Akker, Van der Ploeg & Scheepers, 2013, in Georgiou, Patsantaras & Kamberidou, 2018). Čím starší osoby jsou, tím menší se u nich ukazuje tolerance k menšinám (Persell, Green & Gurevich, 2001; Lewis, 2003; Fetner, 2005; Grov et al., 2006, in Dunn, 2010). Mladé ženy jsou mnohem více tolerantní a akceptující k homosexuálním jedincům, homosexuálním projevům atd. Překvapivé ale je, že skóre mladších mužů ukazuje mnohem menší akceptaci a toleranci než u mužů starších. Zajímavé je to především z důvodu, že mladší část populace je obecně tolerantnější a více akceptující než starší část populace, a to ve většině problematikách, nejen těch týkajících se homosexuality (Greenberg & Bystryn, 1982; Loftus, 2001, in Anand, 2016).

Pozitivní korelace mezi vzděláním a homonegativitou byla mnohokrát potvrzena (Jaspers, 2008; Grabovac et al., 2014, in Georgiou, Patsantaras, & Kamberidou, 2018; Lambert et al., 2006; Negy & Eisenman, 2005; Raiz & Saltzburg, 2007, in Martino, 2019). Lambert a kol. (2006, in Cimene, Siwagan & Laniton, 2020) ve svém výzkumu prokázali, že pozitivnější postoje k homosexualitě se dají prokázat i u osob teprve studujících. Tyto výsledky podporují předpoklad, že vysokoškolsky vzdělané osoby jsou schopné lepší sebereflexe, dosahování osobního růstu a sociálního rozvoje s ohledem na předsudky. Všechny tyto aspekty přispívají k lepšímu pochopení, toleranci a akceptaci ostatních.

Místo bydliště se ukázalo také jako signifikantní (Altemeyer, 2001; Herek, 1988, 2002a; Hinrichs & Rosenberg, 2002; Lim, 2002; Schellenberg, Hirt & Sears, 1999; Smith, 1997; Treas, 2002, in Hicks & Lee, 2006; Feng et al., 2012; Van den Akker et al., 2013, in Georgiou, Patsantaras & Kamberidou, 2018). V kontextu této práce a naší země je nejdůležitější zmínit, že více pozitivní postoj mají obyvatelé měst v porovnání s obyvateli bydlícími na vesnicích (Beňová et al., 2007; Hicks & Lee, 2006).

Bylo vynaloženo značné úsilí k pochopení vztahu mezi negativními postoji a skutečnou osobní zkušeností s danou menšinou (Kiss, Morrison & Morrison, 2018). Tento vztah byl potvrzen nejen v případě, kdy se jedinec s někým z homosexuální minority nebo celé LGBT+ přátelí (Altemeyer, 2001; Herek, 1988, 2002a; Hinrichs & Rosenberg, 2002; Lim, 2002; Schellenberg, Hirt & Sears, 1999; Smith, 1997; Treas, 2002, in Hicks & Lee, 2006; Beňová et al., 2007; Gulevich et al., 2016; Cimene, Siwagan & Laniton, 2020; Gelbal & Duyan, 2006; Tee & Hegarty, 2006, in Georgiou, Patsantaras & Kamberidou, 2018), ale i pokud je jeho/její přítomnosti jen vystavován ve smyslu kontaktu v normálním životě (Swank & Raiz, 2007; Eliason & Hughes, 2004; Hewitt & Moore, 2002, in Cimene, Siwagan & Laniton, 2020).

2.2.2 Faktory osobnostních teorií

Osobnostní charakteristiky mohou být prediktorem postoje k různým menšinám, a to zejména k té homosexuální (Haslam & Levy, 2006, in Shackelford & Besser, 2007).

Například Ciocca a kol. (2015, in Martino, 2019) zkoumali homonegativitu s rysy osobnosti Eysenkova modelu. Našli pozitivní korelaci s psychoticismem a negativní s extravertí. Co se týče vztahu k neuroticismu korelace nebyla signifikantní.

Z metody Raymonda B. Cattella 16PF byla ukázána signifikantně vysoká korelace homonegativity u osob s nízkým skóre dominance a citové nestálosti (Cusin & Novaga, 1962; Majer & Bargellini 1986, in Lingiardi et al., 2019).

Různé studie osobnostních rysů prováděné během posledních dvou desetiletí byly založeny hlavně na pětifaktorovém modelu osobnostních rysů Big Five, proto není překvapivé, že výjimkou není ani zkoumání vztahu k homonegativitě. Pozitivní korelace se nacházela v různých studiích k dimenzi extraverte, přívětivosti a otevřenosti vůči

zkušenosti (Cullen, Wright & Alessandri, 2002, in Gulevich et al., 2016; Ekehammar, & Akrami, 2007; Ifrah, Shenkman & Shmotkin, 2018; Shackelford, & Besser, 2007).

Studie k zjištění vztahu homonegativity a dalších charakteristik vycházejících z osobnostních teorií však chybí.

II. Empirická část

3 Cíl výzkumu

Praktický výzkum v bakalářské práci, který vychází z teoretické části, si stanovuje za hlavní cíl exploraci a deskripci homonegativity v české populaci, zejména u respondentů ve věkovém rozmezí 18–35 let, a zjištění existence souvislosti s osobnostními charakteristikami. Dalším cílem je zjistit, zda se tyto výsledky liší u žen a mužů, různých věkových skupin, zda je postoj ovlivněn předchozí negativní sociální zkušeností a dalšími proměnnými.

Na základě cílů výzkumu bylo formulováno několik výzkumných otázek a z nich vycházející hypotézy:

VO₁: Jak se různé sociodemografické skupiny respondentů liší v míře projevané homonegativity? (dle ATLG)

- H₁: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) ve skupině mužů a žen.
- H₂: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) v různých věkových skupinách respondentů.
- H₃: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) u respondentů v návaznosti na velikost obce, ve které aktuálně žijí.
- H₄: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) u skupin osob různých ekonomických ukazatelů aktivity.

VO₂: Jak se liší míra projevané homonegativity (dle ATLG) v návaznosti na osobností charakteristiky (dle BFI-2-S)?

- H₅: Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) a skórem extraverze. (dle BFI-2-S)
- H₆: Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) a skórem přívětivosti. (dle BFI-2-S)
- H₇: Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) a skórem svědomitostí. (dle BFI-2-S)
- H₈: Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevané homonegativity (dle ATLG) a skórem negativní emocionality. (dle BFI-2-S)

- H₉: Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem otevřenosti mysli. (dle BFI-2-S)

VO₃: Jak se liší míra projevované homonegativity (dle ATLG) na základě přátelství a špatné zkušenosti s LGBT+ osobou/osobami?

- H₁₀: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě přátelství s LGBT+ osobou/osobami.
- H₁₁: Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě prožité špatné sociální zkušenosti se členem LGBT+.

4 Metodologický rámec

Pro tuto práci bylo využito kvantitativního designu, který je založen na hypoteticko-deduktivní strategii směřující k vyvracení nebo potvrzení hypotéz, díky nimž lze dle vzorku získat přehled o určitém jevu v dané populaci (Průcha, Walterová & Mareš, 2003; Hendl, 2005, in Kučera, 2013).

4.1 Sběr dat

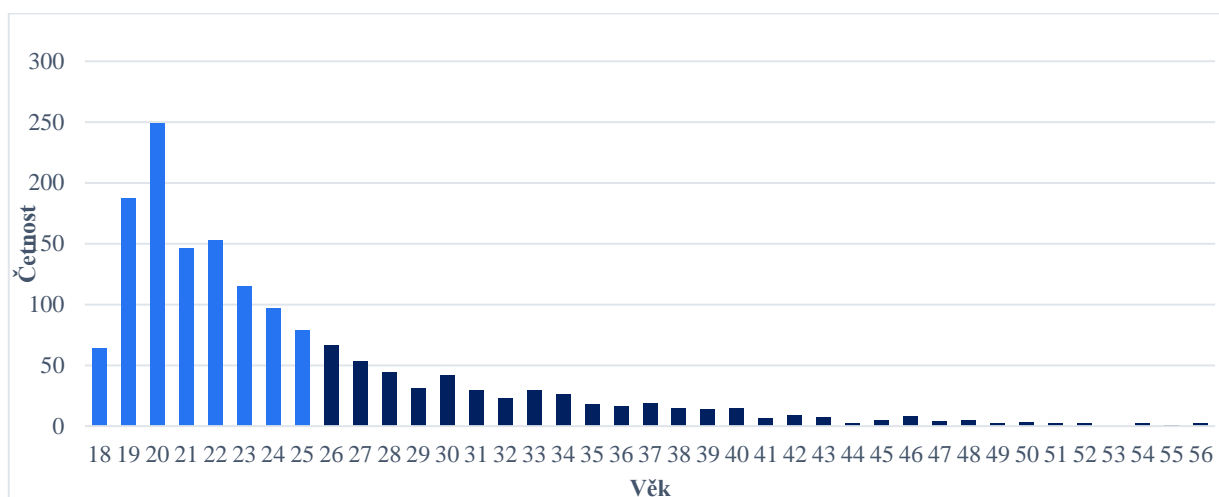
Sběr dat probíhal od poloviny prosince 2020 do začátku března 2021 prostřednictvím online formuláře na platformě Google. Tato platforma byla zvolena kvůli své přehlednosti, spolehlivosti a možnosti neomezeného sběru výpovědí. Online sběr navíc umožňuje sběr dat z různých koutů republiky a zasáhnout různé sociální skupiny, což se v době různých pandemických opatření hodilo. Cílová populace byla oslovována srze skupiny na sociální síti Facebook. Jednalo se o příležitostný, záměrný, nepravděpodobnostní sběr dat na základě dobrovolnosti (Hendl, 2012).

4.2 Výzkumný soubor

Do sběru dat se zapojilo celkem 1.605 respondentů, 15 z nich muselo být z různých důvodů vyřazeno, především kvůli uvádění jasně nesmyslných odpovědí.

Práce byla zacílená na muže i ženy od 18 do 35 let, nad tuto hranici se ale zúčastnilo 139 respondentů, kteří ve výzkumném souboru byli ponecháni pro lepší četnostní vyváženost věkových skupin používaných v H_2 .

Graf 1: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě věku

Zdroj: Vlastní výzkum

Analýzy mohly být prováděny celkem až z 1.590 výpovědí. Na základě stanovených hypotéz, kdy se všechny týkaly míry homonegativity měřené metodou používanou pro heterosexuální část populace, empirická část pracuje pouze s 1.190 výpověďmi.

Tabulka 1: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě pohlaví a členství v LGBT+

	Nečlenové LGBT+		Členové LGBT+	
	n	%	n	%
Muži	353	78,1	99	21,9
Ženy	837	75,6	285	24,4
Jiné	0	0	16	100

Zdroj: Vlastní výzkum

Co se týče trvalého místa bydliště respondentů, četnostní skupiny krajů nebyly homogenní, proto se jim práce nevěnuje. Velikost místa bydliště byla v dotazníku zaznamenávána do jedné ze 4 možných kategorií – do 10 tisíc obyvatel, 10–20 tisíc obyvatel, 20–80 tisíc obyvatel nebo více než 80 tisíc obyvatel. Pro účel analýzy byly nakonec kategorie sloučeny pouze do dvou.

Tabulka 2: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě velikosti obce trvalého bydliště

Velikost bydliště (4 skupiny)			Velikost bydliště (2 skupiny)		
Skupina	n	%	Skupina	n	%
1	448	78,0	1	574	48,4
2	126	22,0			
3	142	23,2	2	613	51,6
4	471	76,8			

Zdroj: Vlastní výzkum

V testovaném vzorku se objevilo 679 studentů, 428 zaměstnaných osob nebo pracujících studentů a 80 respondentů nezaměstnaných nebo na mateřské/rodičovské dovolené. Kvůli malému počtu respondentů v poslední skupině, se v H₄ pracuje pouze s prvními dvěma skupinami. (n=1107)

Tabulka 3: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě stupně vzdělání

Skupina	n	%
1	679	67,3
2	428	38,7
3	80	–

Zdroj: Vlastní výzkum

Za účelem testování H₁₀ a H₁₁ byli respondenti v dotazníku tázáni, zda se přátelí s někým z LGBT+ a zda mají nějakou špatnou zkušenost s někým z této minoritní skupiny. Dle svých odpovědí byli vždy pro testování hypotéz rozděleni do dvou skupin:

Tabulka 4: Četnost zastoupení v testovaném vzorku dle přátelení se s někým z LGBT+

Skupina	n	%
1 (ano)	830	89,0
2 (ne)	373	31,0

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka 5: Četnost zastoupení v testovaném vzorku dle zažití špatné sociální situace s někým z LGBT+

Skupina	n	%
1 (ano)	214	8,2
2 (ne)	989	97,8

Zdroj: Vlastní výzkum

4.3 Výzkumné metody

Pro výzkum byla použita testová baterie, která zahrnovala 2 zahraniční sebeposuzovací metody. Dále byly doplněny uzavřené otázky na sociodemografické údaje a doplňující otázky vztahující se k LGBT+ problematice, např. „*Jste vy sám/sama členem/členkou LGBT+?*“, „*Máte přátele, kteří se identifikují jako členové LGBT+?*“, „*Máte nějakou negativní zkušenost s někým z LGBT+?*“ a „*Ovlivnila tato zkušenost váš pohled na danou skupinu obecně?*“. V úplném závěru dotazníku byla možnost zanechat nějaké vlastní připomínky, doplnění nebo objasnění svých odpovědí.

4.3.1 The Attitudes Toward Lesbians and Gay Men Scale (ATLG)

První verze dotazníku ATLG k měření homonegativity byla vytvořena Gregory M. Herekem roku 1984. Jeho koncept homonegativity je spojením nepřátelství k homosexualitě s velkým množstvím teoretických prací o předsudcích (Cimene, Siwagan & Laniton, 2020; Fraïssé & Barrientos, 2016).

Metoda obsahuje 20 položek, které se hodnotí pěti, sedmi nebo devíti bodovou Likertovou škálou. 20 použitých výroků měří dvě subškály – *homonegativitu vůči homosexuálním mužům (ATG)* a *homonegativitu vůči homosexuálním ženám (ATL)*, ty pak dohromady tvoří *celkovou homonegativitu (ATLG)* (Georgiou, Patsantaras & Kamberidou, 2018). Dotazník je hojně využíván a byl přeložen do mnoho jazyků (Cárdenas & Barrientos, 2008), česká verze však chybí, proto bylo pro účely praktické části bakalářské práce využito vlastního překladu z angličtiny do češtiny.

4.3.2 Big Five Inventory (BFI-2-S)

Big Five Inventory je často používaná metoda, která byla nespočetněkrát přeložena a aplikována v nejrůznějších výzkumech (Denissen, et al., 2020).

Verze BFI-2-S, použitá v praktické části bakalářské práce měří 5 základních dimenzí, kdy každá z nich je tvořena třemi subškálami – *extraverze* (*sociabilita, asertivita, energičnost*), *přívětivost* (*soucit, uctivost, důvěra*), *svědomitost* (*organizovanost, produktivita, zodpovědnost*) a *negativní emocionalita* (*úzkost, deprese, emoční nestálost*), *otevřenost mysli* (*estetické cítění, intelektuální zvědavost, kreativní představitost*) (Hřebíčková et al., 2020). Dotazník obsahuje 30 položek a hodnotí se na pětibodové Likertově škále.

4.4 Etické aspekty výzkumu

Etické zásady sběru dat byly dodrženy. Respondenti byli v úvodu dotazníku seznámeni s podmínkami studie, byli informováni o tom, jak bude s daty nakládáno a o možnosti svoji účast kdykoliv ukončit. Svoji dobrovolnost a poučení potvrzovali formou informovaného souhlasu. Respondentům byla zaručena naprostá anonymita. K dispozici pro případné dotazy byly zanechány kontaktní údaje na odpovědnou osobu.

5 Výsledky

5.1 Zpracování dat a analýza dat

Data, především slovní odpovědi, z Google formuláře byla převedena v Microsoft Excelu na číselné hodnoty pro snadnější manipulaci v následných výpočtech hrubých skóre. Všechno testování bylo prováděno v programu STATISTICA 12.0.

Pro každou proměnnou byl použit test normality, konkrétně Shapiro-Wilkův test. Normální rozložení nebylo u žádné proměnné potvrzeno, objevovalo se pouze binomické a poissonovo rozložení. Následně proběhlo ověřování hypotéz za užití neparametrického Mann-Whitney U testu (H_1 , H_2 , H_3 , H_{10} , H_{11}) a Kruskal-Wallis ANOVA (H_4) dle počtu měřených skupin, dále byla také použita Spearmanova korelace (H_5 , H_6 , H_7 , H_8 , H_9).

Všechny testované hypotézy, které jsou popsány níže, byly analyzovány na pětiprocentní hladině významnosti.

Grafy byly tvořeny v programu STATISTICA 12.0 (Graf 2–14), v jednom případě byl použit Microsoft Excel (Graf 1). Tabulky byly tvořeny v Microsoft Wordu (Tabulka 1–14).

5.2 Ověřování hypotéz

Hypotéza 1

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) ve skupině mužů a žen.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) ve skupině mužů a žen.

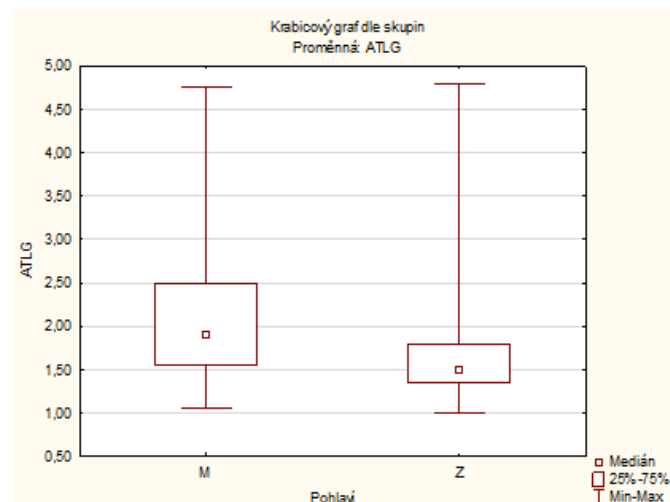
Tato hypotéza byla analyzována dle celé škály homonegativity (ATLG) i na jejích subškálách – homonegativě vůči homosexuálním ženám (ATL) a homonegativě vůči homosexuálním mužům (ATG). Použity byly jen hodnoty z výpovědí heterosexuálních osob identifikujících se jako muži ($n=353$) nebo ženy ($n=834$). Pro testování hypotézy byl zvolen Mann-Whitney U test.

Tabulka 6: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_1

Proměnná	Sčet poř. M	Sčet poř. Ž	U	z	p-hodnota	z upravené	n (M)	n (Ž)
ATLG	277088,5	427989,5	79794,5	12,4856	0,0000	12,5022	353	834
ATL	255726,5	449351,5	101156,5	8,52874	0,0000	8,59350	353	834
ATG	279512,5	425565,5	77370,5	12,9346	0,0000	12,9860	353	834

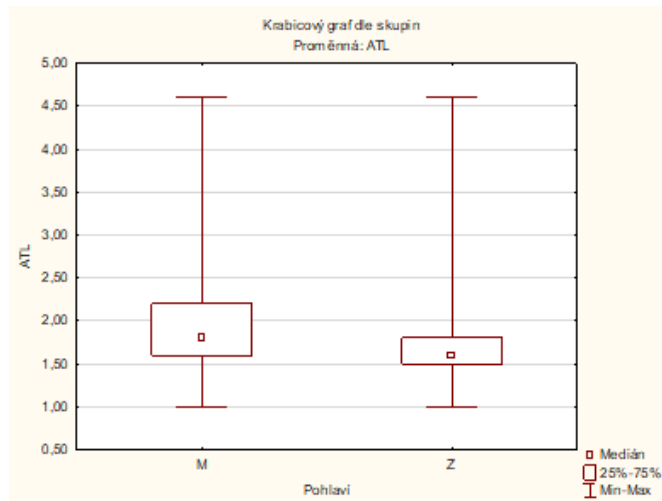
Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 2: Krabicový graf pro H_1 (ATLG) (M=muži; Z=ženy)

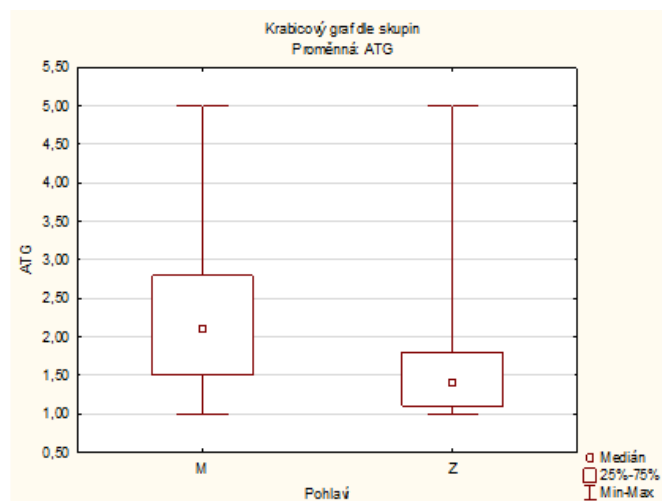
Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 3: Krabicový graf pro H_1 (ATL) (M=muži; Z=ženy)

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 4: Krabicový graf pro H_1 (ATG) (M=muži; Z=ženy)

Zdroj: Vlastní výzkum

Ve všech třech případech (ATLG, ATL, ATG) byla p -hodnota nižší než $p=0,05$. Zamítáme H_0 , přijímáme H_A . **Alternativní hypotéza 1 byla potvrzena.** Statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity ve skupině mužů a žen existuje. Signifikantně větší míra homonegativity byla naměřená u mužů v porovnání s ženami, a to jak v celkové homonegativě, tak směřované pouze k homosexuálním ženám i směřované pouze k homosexuálním mužům.

Hypotéza 2

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) v různých věkových skupinách respondentů.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) v různých věkových skupinách respondentů.

Pro testování této hypotézy byli heterosexuální respondenti rozděleni do dvou skupin, jelikož bylo původním záměrem testování osob od 18 do 35 let, do první skupiny byly zařazeni respondenti 18–26 let včetně ($n=879$), do druhé 27 a více let, včetně ponechaných respondentů nad původně určenou věkovou hranici. ($n=308$)

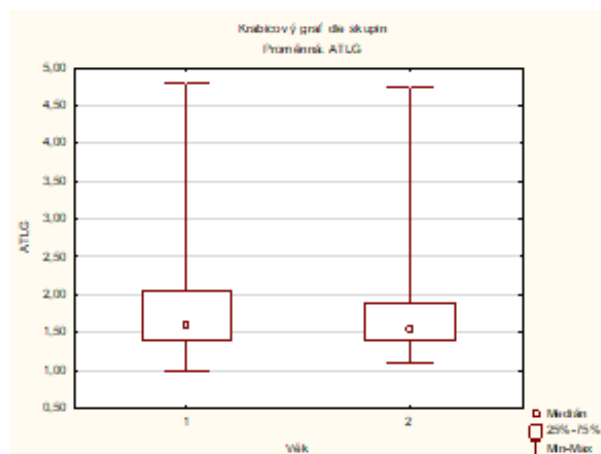
U této hypotézy je nutné podotknout, že testování takto rozdílně velikých skupin je hraniční a výsledky jsou o to méně přesné. Testování proběhlo Mann-Whitney U testem.

Tabulka 7: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_2

Proměnná	Sčet poř. (18-26 let)	Sčet poř. (27+ let)	U	z	p-hodnota	z upravené	n (18-26 let)	n (27+ let)
ATLG	530243,5	174834,5	127248,5	1,5679	0,1169	1,5699	879	308

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 5: Krabicový graf pro H_2 (1=18-26 let; 2=27+ let)

Zdroj: Vlastní výzkum

P-hodnota vyšla vyšší než $p=0,05$, tudíž přijímáme H_0 , zamítáme H_A . **Alternativní hypotéza 2 se nepotvrdila.** Statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity v různých věkových skupinách respondentů se neprokázal.

Hypotéza 3

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů v návaznosti na velikost obce, ve které aktuálně žijí.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů v návaznosti na velikost obce, ve které aktuálně žijí.

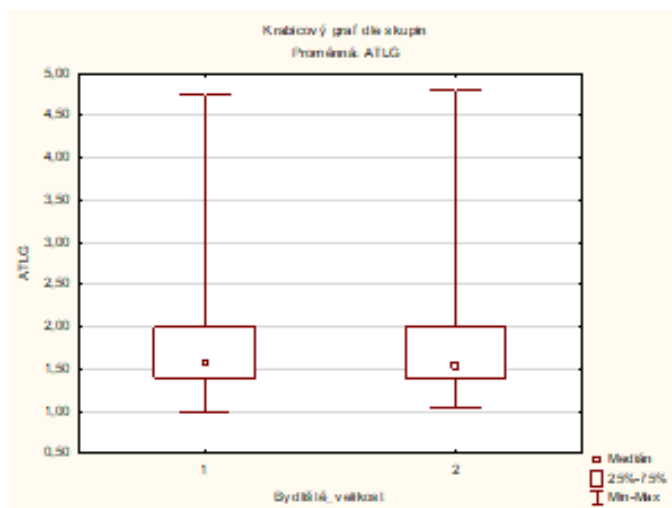
Analýza pro čtvrtou hypotézu vychází z výpovědí heterosexuálních respondentů bez ohledu na zemi bydliště ($n=1187$), respondenti byly rozděleni na dvě skupiny dle velikosti jejich bydliště pro testování Mann-Whitney U testem. První skupinou jsou respondenti trvale žijící v obci do 20 tisíc obyvatel, druhou nad 20 tisíc obyvatel.

Tabulka 8: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_3

Proměnná	Sčt poč. (1.skup)	Sčt poč. (2.skup)	U	z	p-hodnota	z upravené	n (1.skup)	N (2.skup)
ATLG	341535,0	363543,0	175352,0	0,0980	0,9219	0,0981	574	613

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 6: Krabicový graf pro H_3 (1=do 20tis.obyvateľ; 2=nad 20tis.obyvateľ)

Zdroj: Vlastní výzkum

P-hodnota vyšla vyšší než $p=0,05$, tudíž přijímáme H_0 , zamítáme H_A . **Alternativní hypotéza 3 se nepotvrdila.** Nepotvrdil se statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity u respondentů v návaznosti na velikost obce, ve které aktuálně žijí.

Hypotéza 4

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u skupin osob různých ekonomických ukazatelů aktivity.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u skupin osob různých ekonomických ukazatelů aktivity.

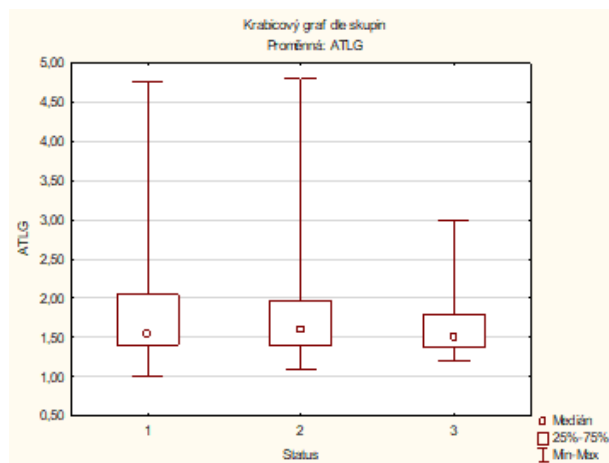
Tato poslední analýza zjišťující vztah mezi homonegativitou a sociodemografickými údaji pracuje s výpověďmi heterosexuálních respondentů rozdělených do 3 skupin a byla testována Kruskal-Wallis V testem.

Tabulka 9: Výsledek Kruskal-Wallis ANOVA pro H_4 (1=studenti; 2=pracující; 3=nepracující)

ATLG Status	n (celkem n=1187)	Součet pořadí	Prům. pořadí	p-hodnota
1	679	408957,0	602,2931	0,1937
2	428	253798,5	592,9871	
3	80	42322,5	529,0313	

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 7: Krabicový graf pro H_4 (1=studenti; 2=pracující; 3=nepracující)

Zdroj: Vlastní výzkum

P-hodnota za užití Kruskal-Wallis V testu vyšla vyšší než $p=0,05$. Přijímáme H_0 , zamítáme H_A . **Alternativní hypotéza 4 se nepotvrdila.** Analýza ukázala, že neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity u různých skupin osob ekonomických ukazatelů aktivity.

Hypotéza 5, 6, 7, 8, 9

Vztah mezi dimenzemi BFI-2-S a homonegativitou byl zjišťován Spearmanovou korelací pro každou dimenzi zvlášť. Do každé analýzy byly použity výsledky heterosexuálních respondentů. (n=1190)

Hypotéza 5

H_A : Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem extravertze. (dle BFI-2-S)

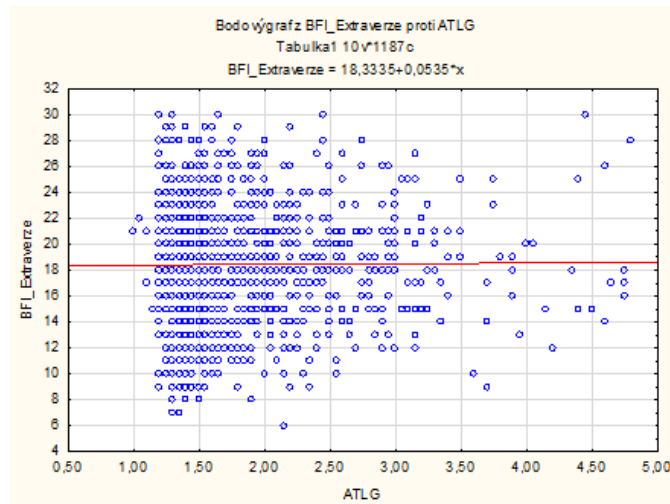
H_0 : Neexistuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem extravertze. (dle BFI-2-S)

Tabulka 10: Výsledek Spearmanovy korelace pro H_5 (Extravertze+ATLG)

Proměnná	BFI-2-S_Extravertze	Proměnná	BFI-2-S_Extravertze
ATLG	$\rho = -0,0026$	ATLG	$\rho = 0,0075$

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 8: Graf Spearmanovy korelace pro H_5 (Extravertze+ATLG)

Zdroj: Vlastní výzkum

Po použití Spearmanovy korelace se ukázala p-hodnota jako $-0,0026$, zamítáme tedy H_0 , přijímáme H_A . **Alternativní hypotéza 5 byla potvrzena.** Statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity a skórem extravertze existuje. Dle $\rho=0,0075$ je korelace slabá.

Hypotéza 6

H_A : Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem přívětivosti. (dle BFI-2-S)

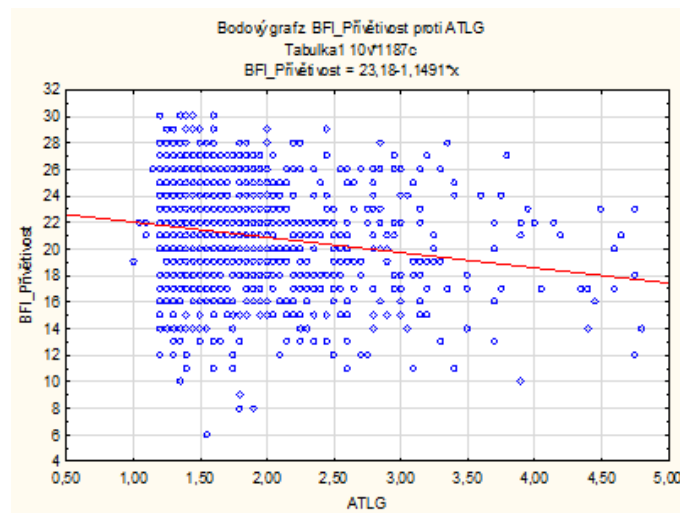
H_0 : Neexistuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem přívětivosti. (dle BFI-2-S)

Tabulka 11: Výsledek Spearmanovy korelace pro H_5 (Přívětivost+ATLG)

Proměnná	BFI-2-S_Přívětivost
ATLG	$\rho = -0,0189$

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 9: Graf Spearmanovy korelace pro H_6 (Přívětivost+ATLG)

Zdroj: Vlastní výzkum

Analýza ukázala, že statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity a skórem přívětivosti neexistuje. P-hodnota v případě této analýzy vyšla vyšší než $p=0,05$. Byla přijatá H_0 , H_A byla zamítnuta. **Alternativní hypotéza 6 nebyla potvrzena.**

Hypotéza 7

H_A : Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem svědomitosti. (dle BFI-2-S)

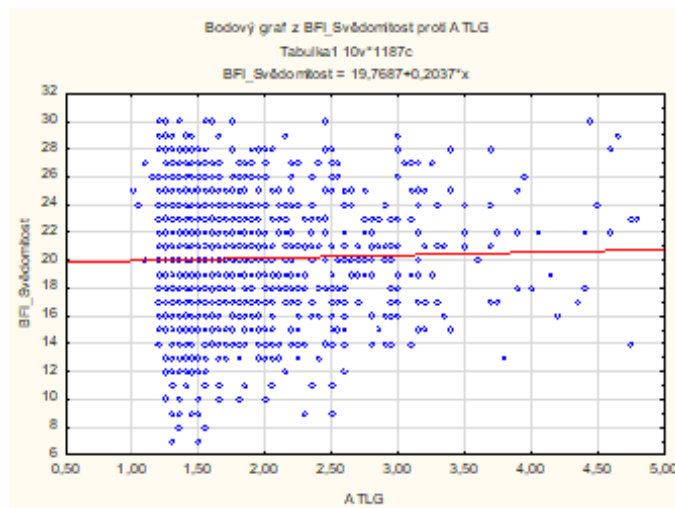
H_0 : Neexistuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem svědomitosti. (dle BFI-2-S)

Tabulka 12: Výsledek Spearmanovy korelace pro H_7 (Svědomitost+ATLG)

Proměnná	BFI-2-S_Svědomitost	Proměnná	BFI-2-S_Svědomitost
ATLG	$\rho = -0,0189$	ATLG	$\rho = 0,02892$

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 10: Graf Spearmanovy korelace pro H_7 (Svědomitost+ATLG)

Zdroj: Vlastní výzkum

Alternativní hypotéza 7 byla potvrzena, p-hodnota vyšla nižší než $p=0,05$, zamítla se H_0 a přijala H_A . Hodnota $\rho=-0,0189$ značí slabou korelaci, ale existence statisticky významného vztah mezi mírou projevované homonegativity a skórem svědomitosti byla potvrzena. Dle $\rho = 0,02892$ je korelace označována jako slabá.

Hypotéza 8

H_A : Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem negativní emocionality. (dle BFI-2-S)

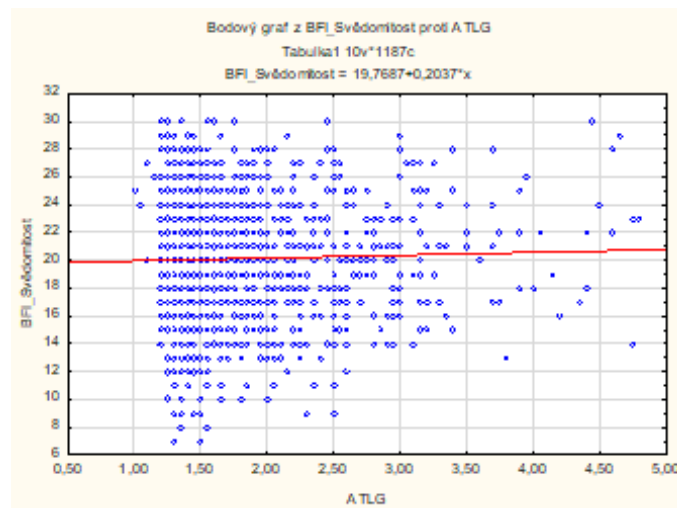
H_0 : Neexistuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem negativní emocionality. (dle BFI-2-S)

Tabulka 13: Výsledek Spearmanovy korelace pro H_8 (Negativní emocionalita+ATLG)

Proměnná	BFI-2-S_ NegativníEmocionalita
ATLG	$p = -0,1585$

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 11: Graf Spearmanovy korelace pro H_8 (Negativní emocionalita+ATLG)

Zdroj: Vlastní výzkum

Alternativní hypotéza 8 nebyla přijata, kvůli p-hodnotě vyšší než $p=0,05$, byla přijatá H_0 a zamítnutá H_A . Existence statisticky významného vztahu mezi mírou projevované homonegativity a skórem negativní emocionality nebyl potvrzen.

Hypotéza 9

H_A : Existuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem otevřenosti mysli. (dle BFI-2-S)

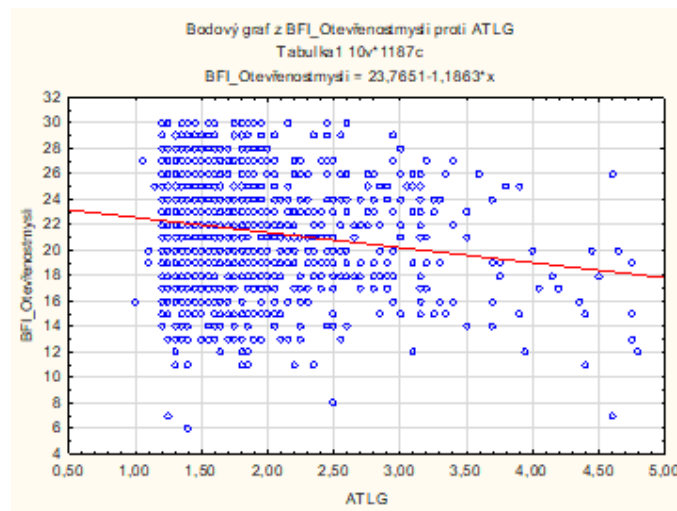
H_0 : Neexistuje statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) a skórem otevřenosti mysli. (dle BFI-2-S)

Tabulka 14: Výsledek Spearmanovy korelace pro H_9 (Otevřenost mysli+ATLG)

Proměnná	BFI-2-S_OtevřenostMysli
ATLG	$p = -0,1445$

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 12: Graf Spearmanovy korelace pro H_9 (Otevřenost mysli+ATLG)

Zdroj: Vlastní výzkum

Poslední Spearmanova korelace ukázala p-hodnotu vyšší než $p=0,05$. Přijímáme H_0 , zamítáme H_A . **Alternativní hypotéza 9 nebyla potvrzena.** Statisticky významný vztah mezi mírou projevované homonegativity a skórem otevřenosti mysli se neprokázal.

Hypotéza 10

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě přátelství s LGBT+ osobou/osobami.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě přátelství s LGBT+ osobou/osobami.

Heterosexuální respondenti pro testování hypotézy číslo 8 byli rozděleni do dvou skupin podle své odpovědi na otázku „Máte přátele, kteří se identifikují jako členové LGBT+?“ Možnost byla ano (n=830) a ne (n=373)

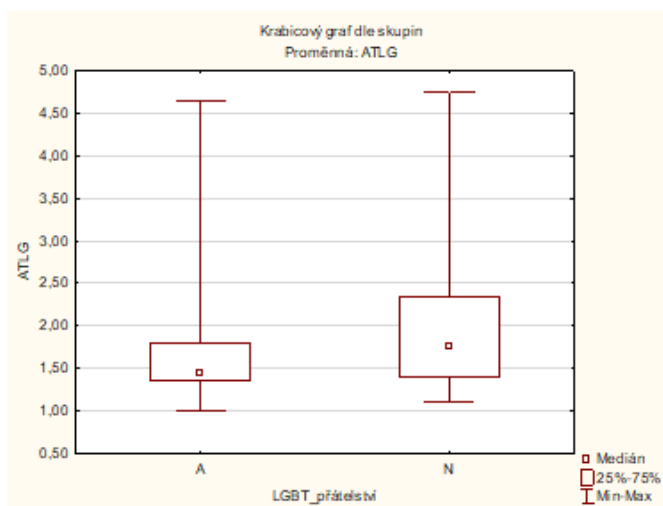
Pro analýzu, stejně jako v případě testování rozdílu se sociodemografickými údaji, byl použit Mann-Whitney U test.

Tabulka 15: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_{10}

Proměnná	Sčet poř. (ano)	Sčet poř. (ne)	U	z	p-hodnota	z upravené	n (ano)	n (ne)
ATLG	452972,0	271234,0	108107,0	-8,3769	0,0000	-8,3914	830	373

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 13: Krabicový graf pro H_{10} (A=ano;N=ne)

Zdroj: Vlastní výzkum

P-hodnota vyšla nižší než $p=0,05$. Zamítáme H_0 , přijímáme H_A . **Alternativní hypotéza 10 byla potvrzena**, existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity u respondentů na základě přátelství s LGBT+ osobou/osobami.

Hypotéza 11

H_A : Existuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě prožité špatné sociální zkušenosti se členem LGBT+.

H_0 : Neexistuje statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity (dle ATLG) u respondentů na základě prožité špatné sociální zkušenosti se členem LGBT+.

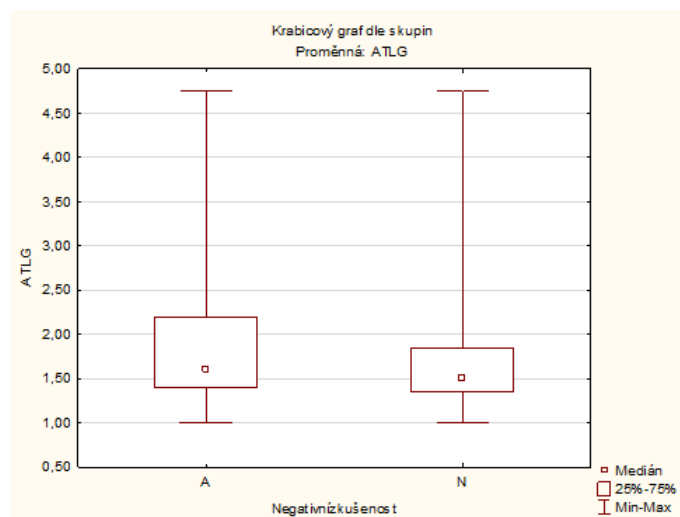
Pro poslední testovanou hypotézu byli heterosexuální respondenti stejně jako v minulé analýze, rozdělení na základě své odpovědi na doplňující otázku v dotazníku – ano ($n=989$) a ne ($n=214$ pro ne), tentokrát šlo o otázku „Máte nějakou negativní zkušenost s někým z LGBT+?“ Použit byl opět Mann-Whitney U test.

Tabulka 16: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_{11}

Proměnná	Sčet poř. (ano)	Sčet poř. (ne)	U	z	p-hodnota	z upravené	n (ano)	n (ne)
ATLG	144275,5	579930,5	90375,5	3,3521	0,0008	3,3579	214	989

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf 14: Krabicový graf pro $H_{11}(A=ano;N=ne)$

Zdroj: Vlastní výzkum

P-hodnota při této analýze vyšla nižší než $p=0,05$. Zamítáme H_0 , přijímáme H_A . **Alternativní hypotéza 11 byla potvrzena.** Statisticky významný rozdíl mezi mírou projevované homonegativity u respondentů na základě prožité špatné sociální zkušenosti se členem LGBT+ existuje.

5.3 Shrnutí výsledků

V bakalářské práci bylo testováno celkem 11 hypotéz, z čehož jich bylo 5 potvrzeno.

Konkrétně byla přijata hypotéza 1, ta prokázala existenci statisticky významného rozdílu míry homonegativity u pohlaví respondentů, a to jak celkově, tak i na jejích subškálách – k homosexuálním ženám i k homosexuálním mužům.

Hypotéza 5 a 7 prokázala, že existuje vztah mezi mírou homonegativity a skórem dvou dimenzí Big Five – extravertí a svědomitostí.

Hypotéza 10 prokázala existenci signifikantního rozdílu homonegativity na základě přátelství s LGBT+ osobou/osobami.

Hypotéza 11 je poslední potvrzenou a ukázala existenci statisticky významného rozdílu míry homonegativity na základě špatné zkušenosti se členem LGBT+.

Naopak vyvrácen byl statisticky významný rozdíl míry homonegativity na základě věku (hypotéza 2), různé velikosti obce trvalého bydliště (hypotéza 3) a statusu. (hypotéza 4)

Z Velké Pětky dále nebyl prokázán signifikantní vztah míry homonegativity se skórem dimenze přívětivosti (hypotéza 6), negativní emocionality (hypotéza 8) a otevřeností mysli. (hypotéza 9).

6 Diskuze

6.1 Diskuze výsledků a limitů výzkumu

Úkolem empirické části práce bylo zajištění odpovědí na výzkumné otázky.

Testované hypotézy patřící pod první výzkumnou otázkou „*Jak se různé sociodemografické skupiny respondentů liší v míře projevované homonegativity?*“ týkající se rozdílnosti míry projevované homonegativity ve skupině mužů a žen, v různých věkových skupinách, ve skupinách dle velikosti obce, ve které aktuálně žijí, a u skupin různých ekonomických ukazatelů aktivity, byly testovány. Rozdíl v míře projevované homonegativity byl prokázán pouze u skupin rozdělených na základě pohlaví. Dle analýzy můžeme tvrdit, že muži oproti ženám projevují statisticky vyšší míru celkové homonegativity směřované k homosexuálním ženám i homonegativity směřované k homosexuálním mužům. Tato informace nebyla překvapující a výsledek byl na základě zdrojů (viz. Anderssen, 2002; Hunsberger, Owusu & Duck, 1999; Oliver & Hyde, 1993, West & Cowell, 2015; in Sakallı-Uğurlu, Uğurlu & Eryılmaz, 2019; Kite & Whitley, 1996) očekáván. Možný důvod nepotvrzení dalších předpokladů byla nehomogenost velikostí testovaných skupin.

Literatura uvedená v teoretické části práce (Cullen, Wright & Alessandri, 2002, in Gulevich et al., 2016; Ekehammar, & Akrami, 2007; Ifrah, Shenkman & Shmotkin, 2018; Shackelford, & Besser, 2007) zmiňovala zjištěnou korelaci mezi mírou homonegativity a dimenzemi BFI – extraverze, přívětivosti a otevřenosti vůči zkušenosti. Analýzy k hypotézám druhé výzkumné otázky empirické části „*Jak se liší míra projevované homonegativity v návaznosti na osobnosti charakteristiky?*“ byly zaměřeny na dimenze Big Five měřené metodou BFI-2-S (Hřebíčková et al., 2020) – extraverzi, přívětivost, svědomitost, negativní emocionalitu a otevřenost mysli. V tomto případě byly zjišťovány korelace skóre daných dimenzí a míry homonegativity. Korelace byla prokázána v případě extraverze ($p=0,0075$) a svědomitosti ($p=-0,0189$), v obou případech však byla slabá. Překvapivé bylo, že se neprokázala korelace s dimenzí otevřenosti vůči zkušenosti u použité metody definované jako otevřenost mysli.

Podle očekávání vycházejícího ze zdrojů uvedených v teoretické části byly předpoklady patřící ke třetí výzkumné otázce „*Jak se liší míra projevované homonegativity*

na základě přátelství a špatné zkušenosti s LGBT+ osobou/osobami?“ potvrzeny. Statisticky významný byl rozdíl mezi skupinami rozdělenými podle toho, zda se přátelí nebo ne s osobou/osobami z LGBT+, a také mezi skupinami rozdělenými na základě prožité nebo neprožité negativní sociální zkušenosti s LGBT+ osobou. Signifikantně vyšší míra homonegativity se ukázala u respondentů, co nemají osobu z LGBT+ mezi svými přáteli a u osob, co zažily nějakou špatnou sociální situaci s někým z této minoritní skupiny. V dotazníku byla uvedena nepovinná otevřená otázka pro zjištění, o kterou situaci šlo. Dále je uvedeno několik autentických odpovědí, a to hlavně pro zaujetí čtenáře, práce je zaměřena na kvantitativní strategii, tyto výpovědi zde nejsou proto nijak interpretovány:

- „Přehnané vnucování LGBT+ ideologie.“
- „Většinu členů LGBT+ komunity plně podporuju, bohužel, asi jako mezi všemi skupinami, jsou mezi nimi agresivní fanatici.“
- „Jednou mnou byla jedna lesba posedlá.“
- „Velmi trapné vystupování na sociálních sítích.“
- „Ne všichni LGBT+ jsou milí na lidi věřící, jako jsem já. (kvůli stereotypu, že věřící člověk = homofob)“
- „Vadí mi extrémní postoje některých členů LGBT komunity, kteří si za svými názory (ohledně různých věcí) stojí takovým způsobem, že když řeknete téměř cokoli, s čím nesouhlasí, jste označeni jako homofobové, transfobové nebo cokoli jiného, zkrátka je utlačujete a jste okamžitě vyloučeni z debaty. Na politické úrovni se tohle velmi rychle stupňuje.“
- „Snaha o vyvolání pocitu nerespektování jejich orientace. Pocit jejich výjimečnosti nad ostatními (i mezi členy LGB). Někdy i obtěžování.“
- „Tato komunita mně přijde spíše jako seskupení exhibicionistů s uchýlkami, jinak mám v okolí plno homosexuálů a bisexuálů, kteří samotní LGBTQ+ berou stejně jako já.“
- „Lidi používají svou sexuální preferenci, aby přitáhli pozornost a považují se za lepší a výjimečnější, protože se považují za LGBT community. Chtějí být stejní a nevyčnívat, ale sami se chovají a upozorňují na to, jak jsou jiní. Naschvál ukazují na to, jak jsou diskriminováni i když si to někdy jen vymýšlí, aby byli zajímavější.“
- „Každoroční slety obnažených úchylů v Praze ve mne vyvolávají nepříjemné pocity o stavu morálky v naší společnosti.“
- „Jakákoliv interakce (internet, osobně, atd.), kde nesdílím stejný názor jak oni.“
- „Párkrát jsem se musel porvat s muži, co se mě snažili sbalit. Otravný gender-trend moderního LGTTQQIAAP... pro vymýšlení dalších a dalších kategorií položen, víl a jiných dvojpohlaví, které naprosto zesměšňují jakoukoliv řádnou debatu o problémech pohlaví, hlavně musí jistí jedinci vyřvávat svoje názory jako náboženské dogma. Naprosto nesnesitelné.“
- „Přibližně polovina homosexuálních žen, které znám, je velmi vulgární, hrubá, defenzivní, někdy až agresivní. Bohužel mám tento způsob chování s lesbickou komunitou už téměř spjatý. Jsem pak samozřejmě mile překvapená, pokud mi tento předsudek dotyčná vyvrátí. Ale je mi líto,

že kvůli těm "špatným" si tak automaticky nesprávně zaškatulkujeme i ty "dobré". S gayi problém nemám – snad jen trošku s jejich poměrně rozšířenou promiskuitou, ale to na rozdíl od výše zmíněného nijak nenarušuje můj osobní prostor.“

- *„Mí přátelé jsou bezproblémoví, protože to nejsou dementi s vypláchnutým mozkiem.. ale vždy je problém s "militantními" osobami. Mí přátelé gayové/lesby často nesouhlasí s tím, jaký bordel ve společnosti dělají ostatní členi jejich "skupiny", dost často jim to škodí v práci/životě. Tyto militantní osoby jsou problémové z důvodu, že vás okamžitě nazvou náckem/fašistou atd. jen proto, že s nimi nesouhlasíte.. občas se uchylují k násilí.“*
- *„Nesnáším homosexuály, pro něž platí, že to, co jsou (homo), je vše, čím jsou. Znáám homosexuály, kteří jsou třeba doktor, milovník přírody... a možná po roce zjistíte, že jsou na chlapi. Ok, tak je to dobré. Ale prvoplánový buzerant je prostě jen buzerant.“*
- *„Nevadí mi, že se lidé projevují různými způsoby, pokud však musí hlasitě upozorňovat, že je odlišný a dle mého názoru vyhledávat lidi, kterým se to nelíbí nebo jim vnucovat to, že s ním mají nějaký problém, nezdá se mi to jako vhodné chování. To soudím dle vyjadřování jednoho trans chlapce, se kterým jsem se nedávno setkala.“*
- *„Přeaftokovanost, nadřazené chování, nutkání všechny kolem přesvědčovat o své pravdě, absolutní netolerance názoru lišícího se tomu jejich.“*

Kromě již v této kapitole zmíněných konkrétních limitů, je třeba uvést, že limitujícím faktorem byla i omezenost testování většího množství hypotéz, kvůli typu psané práce jich bylo zvoleno jen jedenáct.

Dalším limitem byla problematika bisexuality. O tom, zda tato sexuální orientace existuje samostatně nebo se vyskytuje někde v binárním systému homosexuality se vede spor (Beňová et al., 2007). Tato práce tuto problematiku vůbec nezmiňuje, opět z důvodu vhodnosti rozsahu zkoumaných oblastí pro bakalářskou práci.

6.2 Možnosti dalších výzkumů

Snad největší část z celé bakalářské práce byla věnována samotné rešerši a pročítání zdrojů směřující k provedení sběru dat, kvůli čemuž, jak vyplývá z výše uvedené podkapitoly, za účelem empirické části bylo sebráno větší množství dat, než se dalo v rámci práce použít, a to i co do charakteru kvalitativní výzkumné strategie.

Množství nepoužitých dat by mohlo být použito v jiných studiích, například zaměřených na rozdílnost míry projevované homonegativity u skupin respondentů rozdělených na základě typu prožité sociální zkušenosti. Ta při dotazníkovém šetření této

práce nebyla nijak blíže definovaná a bylo ponecháno na respondentovi, co pod „negativní zkušenost“ sám řadí.

Dály nebyly využity skóry subškál BFI-2-S (Hřebíčková et al., 2020), jejichž korelace s mírou homonegativity by bylo přínosné testovat.

Výsledné skóry ATLG na testovaném vzorku by bylo vhodné použít i ve srovnání se skóry dané metody, které vyšly ve studiích v jiných zemích.

Problematiku homonegativity by bylo také zajímavé zkoumat v kontextu bisexuality, transsexuality a s nimi spojenou bisexnegativitou a transnegativitou.

Závěr

Tato bakalářská práce se zabývala postoji k homosexuální minoritě, konkrétně homonegativitou. Byla rozebrána lingvistická stránka problematiky a čas byl věnován i různým osobnostním charakteristikám, které s postoji souvisí.

Cílem empirické části bylo testování hypotéz, které byly vytvořeny na základě tří výzkumných otázek. Pozornost byla věnována vybraným sociodemografickým údajům, osobnostním charakteristikám Velké Pětky a dalšími aspekty souvisejícími s LGBT+ společenstvím. Cíle práce byly naplněny, hypotézy byly testovány a výsledky následně diskutovány.

Jak uvádí svůj názor Beňová a kol. (2007), se kterým se autorka bakalářské práce ztotožňuje, a díky němuž práce vznikla, vztah mezi majoritní heterosexuální společností a minoritní homosexuální je velmi dynamickým, společenská atmosféra ovlivňuje chování menšiny a její chování zpětně ovlivňuje vztah majority, což je jeden z mnoha důvodů, proč je potřebné se o problematiku postojů k homosexuální menšině zabývat. Jinak se společnost bude motat v „začarovaném kruhu“.

Seznam použitých zdrojů a literatury

Airton, L. (2009). From sexuality (gender) to gender (sexuality): the aims of anti-homophobia education. *Sex Education*, 9(2), 129–139. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/14681810902829505>

Altmann, T., & Roth, M. (2020). Individual differences in the preference for cross-sex friendship (heterosociality) in relation to personality. *Personality and Individual Differences*, 157, 1–6. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.109838>

Amaya, J. F. S., & González, O. R. (2019). Introduction to the Special Issue: Challenges of LGBT research in the 21st century. *International Sociology* 34(4), 371–381. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0268580919856490>

American Psychological Association. (APA). (2008). *Answers to your questions: For a better understanding of sexual orientation and homosexuality*. Washington, DC: APA.

Anand, P. V. (2016). Attitude Towards Homosexuality: A Survey Based Study. *Journal of Psychosocial Research*, 11(1), 2016, 157–166.

Anderson, J. R., Koc, Y., & Falomir-Pichastor, J. M. (2018). The English version of the Attitudes Toward Homosexuality Scale. *Swiss Journal of Psychology*, 77(3), 117–126. Dostupné z: <https://doi.org/10.1024/1421-0185/a000210>

Atkinson, R. L. (1995). *Psychologie*. Praha: Victoria Publishing.

Baštecká, B. (2009). *Psychologická encyklopedie*. Praha: Portál.

Beňová, K., Goga, S., Gjuričová, J., Hromada, J., Kodl, P., Louženský, J., & Nová, J. (2007). *Analýza situace lesbické, gay, bisexuální a transgender menšiny v ČR*. Praha: Úřad vlády ČR. Dostupné z: https://www.vlada.cz/assets/ppov/rlp/vybory/sexualni-mensiny/CZ_analyza_web.pdf

Bettinsoli, M. L., Suppes, A., & Napier, J. L. (2020). Predictors of Attitudes Toward Gay Men and Lesbian Women in 23 Countries. *Social Psychological and Personality Science*, 11(5), 1–12. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1948550619887785>

Bobek, M., Boučková, P., & Kühn, Z. (2007). *Rovnost a diskriminace*. Praha: C. H. Beck.

Boysen, G. A., & Vogel, D. L. (2007). Biased assimilation and attitude polarization in response to learning about biological explanations of homosexuality. *Sex Roles: A Journal of Research*, 57(9–10), 755–762. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s11199-007-9256-7>

Breen, A. B., & Karpinski, A. (2013). Implicit and explicit attitudes toward gay males and lesbians among heterosexual males and females. *The Journal of Social Psychology*, 153(3), 351–374. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224545.2012.739581>

Brown, M. J., & Henriquez, E. (2008). Socio-demographic predictors of attitudes towards gays and lesbians. *Individual Differences Research*, 6(3), 193–202.

Buryánek, J., & Kamenická, V. (2002). *Interkulturní vzdělávání I: projekt Varianty*. Praha: Člověk v tísni.

Capponi, V., Hajnová, R., & Novák, T. (1994). *Sexuologický slovník*. Praha: Grada.

Cárdenas, M., & Barrientos, J. E. (2008). The Attitudes Toward Lesbians and Gay Men Scale (ATLG): Adaptation and Testing the Reliability and Validity in Chile. *Journal of Sex Research*, 45(2), 140–149. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224490801987424>

Cimene, F. T. A., Siwagan, C. F. V., & Laniton, J. M. (2020) Attitudes toward Homosexuality in a School Context. *International Journal of Multidisciplinary Research and Publications*, 2(11), 2581–6187. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918369.2017.1386025>

Clarke, V., Ellis, S. J., Peel, E., & Riggs, D. W. (2010). *Lesbian gay bisexual trans & queer psychology: An introduction*. UK: Cambridge University Press. Dostupné z: <https://doi.org/10.1017/CBO9780511810121>

Crawford, J. T., & Brandt, M. J. (2019). Who Is Prejudiced, and Toward Whom? The Big Five Traits and Generalized Prejudice. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 45(10), 1455–1467. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0146167219832335>

DeAngelis, T. (2002). Bringing LGB issues to the international stage. *Psychology*, 33(2), 51.

Denissen, J. J. A., Geenen, R., Soto, C. J., John, O. P., & van Aken, M. A. G. (2020). The Big Five Inventory–2: Replication of psychometric properties in a Dutch adaptation and first evidence for the discriminant predictive validity of the facet scales. *Journal*

of Personality Assessment, 102(3), 309–324. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00223891.2018.1539004>

Diefendorf, S., & Bridges, T. (2020). On the enduring relationship between masculinity and homophobia. *Sexualities*, 0(0), 1–21. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1363460719876843>

Dunn, K. (2010). Biological Determinism and LGBT Tolerance: A Quantitative Exploration of Biopolitical Beliefs. *The Western Journal of Black Studies*, 34(3), 367–379. Dostupné z: <https://www.questia.com/library/journal/1G1-229227405/biological-determinism-and-lgbt-tolerance-a-quantitative>

Ekehammar, B., Akrami, N., & Yang-Wallentin, F. (2009). Ethnic Prejudice: A Combined Personality and Social Psychology Model. *Individual Differences Research*, 7(4), 255–264.

Ekehammar, B., & Akrami, N. (2007). Personality and Prejudice: From Big Five Personality Factors to Facets. *Journal of Personality*, 75(5), 899–926. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2007.00460.x>

Ellis, S. J. (2008). Diversity and inclusivity at university: a survey of the experiences of lesbian, gay, bisexual and trans (LGBT) students in the UK. *Higher Education*, 57(6), 723–739. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10734-008-9172-y>

Etchezahar, E., Ungaretti, J., Gascó, V. P., & Brusino, S. (2016). Psychometric properties of the Attitudes Toward Gay men scale in Argentinian context: The influence of sex, authoritarianism, and social dominance orientation. *Int.J.Psychol.Res*, 9(1), 21–29. Dostupné z: <https://doi.org/10.21500/20112084.2097>

Evola, E. (2009). *Metafyzika sexu*. Praha: Volvox Globator.

Flood, M., & Hamilton, C. (2008). Mapping homophobia in Australia. *Australia Institute Webpaper*, 16–38.

Flores, A. R., & Park, A. (2018). *Examining the relationship between social acceptance of lgbt people and legal inclusion of sexual minorities*. LA: UCLA. Dostupné z: <https://williamsinstitute.law.ucla.edu/publications/lgbt-acceptance-legal-inclusion/>

Flores, A. R., & Park, A. (2018). *Polarized progress: Social Acceptance of LGBT People in 141 Countries, 1981 to 2014*. LA: UCLA. Dostupné z: <https://williamsinstitute.law.ucla.edu/publications/global-acceptance-index-lgbt/>

Fraïssé, C., & Barrientos, J. (2016). The concept of homophobia: A psychosocial perspective. *Sexologies*, 25(4), 65–69. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.sexol.2016.02.002>

Francis, L. J., & Village, A. (2008). Attitude Toward Homosexuality among Anglicans in England: the Effects of Theological Orientation and Personality. *Journal of Empirical Theology*, 21, 68–87. Dostupné z: <http://dx.doi.org/10.1163/092229308X310740>

Georgiou, Y. S., Patsantaras, N., & Kamberidou, I. (2018). Homophobia predictors: A case study in Greece: heterosexual physical education student attitudes towards male and female homosexuality. *Journal of Physical Education and Sport*, 18(2), 1209–1216.

Griffith, A., & Wickham, P. (2018). Tolerance, Acceptance, or Ambivalence?: Changing Expressions of Attitudes towards Homosexuals in Barbados. *Sexuality Research and Social Policy*, 16(2), 58–69. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s13178-018-0329-x>

Gulevich, O. A., Osin, E. N., Isaenko, N. A., & Brainis, L. M. (2016). Attitudes to homosexuals in Russia: content, structure, and predictors. *Journal of the Higher School of Economics*, 13(1), 79–110.

Hajdíková, L., Slíva, V., & Burešová, Z. (2016). *České školy pod Lupou: Výzkum Homofobie*. Praha: PROUD. Dostupné z: https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/cz_-proud_final_report.pdf

Hartl, P., & Hartlová, H. (2010). *Velký psychologický slovník*. Praha: Portál.

Hartl, P., & Hartlová, H. (2009). *Psychologický slovník*. Praha: Portál.

Hendl, J. (2012). *Přehled statistických metod analýza a metaanalýza dat*. Praha: Grada.

Herek, G. M., & Capitano, J. P. (1999). Sex differences in how heterosexuals think about lesbians and gay men: Evidence from survey context effects. *Journal of Sex Research*, 36(4), 348–360. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224499909552007>

Herek, G. M., Gillis, J. R., & Cogan, J. C. (2009). Internalized stigma among sexual minority adults: Insights from a social psychological perspective. *Journal of Counseling Psychology*, 56(1), 32–43. Dostupné z: <https://doi.org/10.1037/a0014672>

Herek, G. M., Norton, A. T., Allen, T. J., & Sims, C. L. (2010). Demographic, Psychological, and Social Characteristics of Self-Identified Lesbian, Gay, and Bisexual Adults in a US Probability Sample. *Sexuality research & social policy*, 7(3), 176–200. Dostupné z: <http://dx.doi.org/10.1007/s13178-010-0017-y>

Hicks, G., & Lee, T. T. (2006). Public attitudes toward gays and lesbians: Trends and predictors. *Journal of Homosexuality*, 51(2), 57–77. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/26505333>

Hjerm, M., Eger, M. A., Bohman, A., & Connolly, F. F. (2020). A New Approach to the Study of Tolerance: Conceptualizing and Measuring Acceptance, Respect, and Appreciation of Difference. *Social Indicators Research*, 147, 897–919. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s11205-019-02176-y>

Hoffarth, M.R., & Hodson, G. (Forthcoming). *Coming Out, Intergroup Relations, and Attitudes towards LGBT Rights*. In Oxford Encyclopedia of LGBT Politics and Policy. UK: Oxford University Press.

Holland, L., Matthews, T. L., & Schott, M. R. (2013). “That’s So Gay!” Exploring College Students’ Attitudes Toward the LGBT Population. *Journal of Homosexuality*, 60, 575–595. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23469818/>

Hopwood, M., & Connors, J. (2002). Heterosexual Attitudes to Homosexuality: Homophobia at a Rural Australian University. *Journal of Gay & Lesbian Social Services*, 14(2), 79–94. Dostupné z: https://doi.org/10.1300/J041v14n02_07

Horne, S. G., Maroney, M. R., Zagryazhskaya, E. A., & Koven, J. (2017). Attitudes toward gay and lesbian individuals in Russia: An exploration of the interpersonal contact hypothesis and personality factors. *Psychology in Russia: State of the Art*, 10(2), 21–34. Dostupné z: <https://doi.org/10.11621/pir.2017.0202>

Hřebíčková, M., Jelínek, M., Květon, P., Benkovič, A., Botek, M., Sudzina, F., Soto, Ch. J., & John, O. P. (2020). Big five inventory 2 (bfi-2): hierarchický model s 15 subškálami. *Československá psychologie*, 64(4), 437–460.

Ifrah, K., Shenkman, G., & Shmotkin, D. (2018). How does sexual orientation relate to openness to experience in adulthood. *Personality and Individual Differences, 131*, 164–173. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.04.030>

Ingrová, P., Králík, M., Bártová, V., Jandová, M., Daňko, M., & Skalická, E. (2018). Sociosexualita mladých dospělých: změny v 21. století, vliv pohlaví a sexuální orientace. *Česká antropologie, 68*(1–2), 18–34. Dostupné z: http://anthropology.cz/wp-content/uploads/2019/10/CeskaAnthropo_2018_1-2_clanek4.pdf

Janečková, D., & Vonostránský, L. (2010). Sex – o nás, vás, i vás – konference o lidské sexualitě. Olomouc: Ámos.

Janošová, P. (2008). *Dívčí a chlapecká identita: vývoj a úskalí*. Praha: Grada.

Janošová, P. (2000). *Homosexualita v názorech současné společnosti*. Praha: Karolinum.

Karsten, H. (2006). *Ženy a muži*. Praha: Portál.

Kassin, S. M. (2007). *Psychologie*. Brno: Computer Press.

Kiss, M. J., Morrison, M. A., & Morrison, T. G. (2018). A Meta-Analytic Review of the Association Between Disgust and Prejudice Toward Gay Men. *Journal of Homosexuality, 1540–3602*. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918369.2018.1553349>

Kite, M. E., & Deaux, K. (1986). Attitudes toward homosexuality: Assessment and behavioral consequences. *Basic and Applied Social Psychology, 7*(2), 137–162. Dostupné z: https://doi.org/10.1207/s15324834basp0702_4

Kite, M. E., & Whitley, B. E. (1996). Sex Differences in Attitudes Toward Homosexuals: Persons, Behaviors, and Civil Rights: A Meta-analysis. *Journal of Homosexuality, 10*(1–2), 69–81. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0146167296224002>

Kohut, A. (2013). *The Global Divide on Homosexuality: Greater Acceptance in More Secular and Affluent Countries*. Washington: Pew Research Center. Dostupné z: <https://www.pewresearch.org/global/2013/06/04/the-global-divide-on-homosexuality/>

Kubík, J. (2010). *Sexualita bez tabu*. Brumovice: Carpe diem.

Kučera, D. (2013). *Moderní psychologie*. Praha: Grada.

Lingiardi, V., Falanga, S., & D'Augelli, A. R. (2005). The Evaluation of Homophobia in an Italian Sample. *Archives of Sexual Behavior*, 34(1), 81–93. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10508-005-1002-z>

Lingiardi, V., Nardelli, N., Ioverno, S., Falanga, S., Di Chiacchio, C., Tanzilli, A., & Baiocco, R. (2016). Homonegativity in Italy: Cultural issues, personality characteristics, and demographic correlates with negative attitudes toward lesbians and gay men. *Sexuality Research & Social Policy: A Journal of the NSRC*, 13(2), 95–108. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s13178-015-0197-6>

Lippa, R. A. (2009). *Pohlaví: příroda a výchova*. Praha: Academia.

Lottes, I., & Grollman, E. A. (2010). Conceptualization and Assessment of Homonegativity. *International Journal of Sexual Health*, 22, 219–233. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/19317611.2010.489358>

Maccio, E. M., DeRosa, S. M., Wilks, S. E., & Wright, A. L. (2014). Age Differences in LGBT Attitudes Toward Marriage Equality. *Advances in Social Work*, 15(2), 428–443. Dostupné z: <https://doi.org/10.18060/17162>

Matějček, M. (2005). *Prvních 6 let ve vývoji a výchově dítěte*. Praha: Grada

Margasiński, A. (2011). Homofobia, homouprzedzenie czy homosceptycyzm? *PSYCHIATR. PSYCHOL. KLIN.* 11(4), 232–237.

Martino, G. (2019). Relations among gender, religiosity and personality traits in homophobia: a sample of school student and teacher from Southern Italy. *Journal of Clinical and Developmental Psychology*, 1(2), 1-11.

Meerendonk, B., Eisinga, R., & Felling, A. (2003). Application of Herek's Attitudes Toward Lesbians and Gay Men Scale in The Netherlands. *Psychological Reports*, 93(1), 265–275. Dostupné z: <https://doi.org/10.2466/pr0.2003.93.1.265>

Mordaunt, P. (2018). *National LGBT Survey*. UK: Government Equalities Office. Dostupné z: www.gov.uk/government/consultations/national-lgbt-survey

Moreno, A., Herazo, E., Oviedo, H., & Campo-Arias, A. (2015). Measuring Homonegativity: Psychometric Analysis of Herek's Attitudes Toward Lesbians and Gay Men Scale (ATLG) in Colombia, South America. *Journal of Homosexuality*, 62(7), 924–935. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918369.2014.1003014>

Morris, B. J. (2018). *History of lesbian, gay, bisexual and transgender social movements. Essay written as an appendix for a lesson plan for high school psychology teachers*. Washington, DC: APA. Dostupné z: <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/history>

Morrison, M. A., & Morrison, T. G. (2011). Sexual Orientation Bias Toward Gay Men and Lesbian Women: Modern Homonegative Attitudes and Their Association With Discriminatory Behavioral Intentions. *Journal of Applied Social Psychology*, 41(11), 2573–2599. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1559-1816.2011.00838.x>

Morrison, M. A., Morrison, T. G., & Franklin, R. (2009). Modern and Old-fashioned Homonegativity Among Samples of Canadian and American University Students. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 40(4), 523–542. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0022022109335053>

Nolen-Hoeksema, S., Frederickson, L. B., & Wagenaar, W. A. (2012). *Psychologie Atkinsonové a Hilgarda*. Praha: Portál.

Oakley, A. (2000). *Pohlaví, gender a společnost*. Praha: Portál.

Parrott, D. J., Adams, H. E., & Zeichner, A. (2002). Homophobia: personality and attitudinal correlates. *Personality and Individual Differences*, 32, 1269–1278. Dostupné z: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(01\)00117-9](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(01)00117-9)

Plháková, A. (2004). *Učebnice obecné psychologie*. Praha: Academia.

Plugge-Foust, C., & Strickland, G. (2000). Homophobia, irrationality, and Christian ideology: Does a relationship exist? *Journal of Sex Education & Therapy*, 25(4), 240–244. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/01614576.2000.11074356>

Poněšický, J. (2008). *Fenomén ženství a mužství: psychologie ženy a muže, rozdíly a vztahy*. Praha: Triton.

Poushter, J., & Kent, N. O. (2020). *The Global Divide on Homosexuality Persists: But increasing acceptance in many countries over past two decades*. Washington: Pew

Research Center. Dostupné z: <https://www.pewresearch.org/global/2020/06/25/global-divide-on-homosexuality-persists/>

Preuschoff, G. (2007). *Výchova dívek*. Praha: Portál.

Rasmussen, M. L. (2013). Taking homophobia's measure. *Confero*, 1(2), 16–45.

Rosik, C. H. (2007). Ideological concerns in the operationalization of homophobia, part I: An analysis of Herek's ATLG-R scale. *Journal of Psychology and Theology*, 35(2), 132–144. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/009164710703500204>

Rowatt, W. C., Tsang, J.-A., Kelly, J., LaMartina, B., McCullers, M., & McKinley, A. (2006). Associations Between Religious Personality Dimensions and Implicit Homosexual Prejudice. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 45(3), 397–406. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1468-5906.2006.00314.x>

Rubia, J. M., & Valle, A. (2013). About the subtle and the manifest in the ATLG scale. *Journal of Behavior, Health & Social Issues*, 5(2), 103–116. Dostupné z: <https://doi.org/10.5460/jbhsi.v5.2.42303>

Říčan, P. (2014). *Cesta životem: vývojová psychologie*. Praha: Portál.

Sakallı-Uğurlu, N., Uğurlu, O., & ve Eryılmaz, D. (2019). The relationships among attitudes toward gay men and lesbians, system justification, social contact, political orientation and gender. *Nesne*, 7(14), 19–33. Dostupné z: <https://doi.org/10.7816/nesne-07-14-02>

Sakallı, N. (2001). Effects of social contact with homosexuals on heterosexual Turkish University students' attitudes toward homosexuality. *Journal of Homosexuality*, 42(1), 53–62. Dostupné z: https://doi.org/10.1300/J082v42n01_03

Sears, J., Williams, W. (1997). *Overcoming Heterosexism and Homophobia: Strategies That Work (Between Men-Between Women: Lesbian & Gay Studies)*. Columbia: Columbia University Press.

Schober, P., Boer, Ch., & Schwarte, L. A. (2018). Correlation Coefficients: Appropriate Use and Interpretation. *Anesthesia & Analgesia*, 126(5), 1763–1768.

Schott-Ceccacci, M., Holland, L., & Matthews, T. (2009). Attitudes Toward the LGBT Community in Higher Education. *Spaces for Difference: An Interdisciplinary Journal*, 2(1), 37–47. Dostupné z: <https://escholarship.org/uc/item/6gz7q7tz>

Shackelford, T. K., & Besser, A. (2007). Predicting attitudes towards homosexuality: Insight from personality psychology. *Individual Differences Research*, 5(2), 106–114.

Singh, S., & Srivastava, S. (2020). Attitude towards Feminism and Homosexuality among Millennials and Post-Millennials Males. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, 24(8), 6845–6858.

Sobotková, I. (2007). *Psychologie rodiny*. Praha: Portál.

Soto, C. J., & John, O. P. (2017). Short and extra-short forms of the Big Five Inventory–2: The BFI-2-S and BFI-2-XS. *Journal of Research in Personality*, 68, 69–81. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2017.02.004>

Soto, C. J., & John, O. P. (2016). The next Big Five Inventory (BFI-2): Developing and assessing a hierarchical model with 15 facets to enhance bandwidth, fidelity, and predictive power. *Journal of Personality and Social Psychology*, 113, 117–143. Dostupné z: <https://doi.org/10.1037/pspp0000096>

Soto, C. J., John, O. P., Gosling, S. D., Potter, J. (2011). Age Differences in Personality Traits From 10 to 65: Big Five Domains and Facets in a Large Cross-Sectional Sample. *Journal of Personality and Social Psychology*, 100(2), 330–348. Dostupné z: <https://doi.org/10.1037/a0021717>

Steffens, M. C. (2005). Implicit and Explicit Attitudes towards Lesbians and Gay Men. *The Journal of Social Psychology*, 49(2), 39–66. Dostupné z: https://doi.org/10.1300/J082v49n02_03

Sugianto, D., Susetyo, B., & Hardjanta, G. (2019). Internalized Homonegativity and Psychological Distress in Lesbian, Gay, and Bisexual Individuals: Selfcompassion as Mediator. *Journal Psikodimensia*, 18(2), 190–204. Dostupné z: <https://doi.org/10.24167/psidim.v18i2.2140>

Štulhofer, A., & Rimac, I. (2008). Determinants of Homonegativity in Europe. *The Journal of Sex Research*, 46(1), 24–32. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224490802398373>

Teney, C., & Subramanian, S. V. (2011). Attitudes Toward Homosexuals Among Youth in Multiethnic Brussels. *Cross-Cultural Research* 44(2),151–173. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1069397109357136>

Toft, A., & Franklin, A. (2020) *Young Disabled and LGBT+: Voices, Identities and Intersections*. London: Routledge.

United Nations Development Programme. (UNDP). (2019). *Tolerance but not Inclusion: A national survey on experiences of discrimination and social attitudes towards LGBT people in Thailand*. Bangkok: UNDP. Dostupné z: <https://www.undp.org/publications/tolerance-not-inclusion>

Václavík, D. (2010). *Náboženství a moderní česká společnost*. Praha: Grada.

Wang, C.-H., Lin, Tj., Weng, D. L.-H., & Chang, Y.-B. (2020). Personality Traits and Individual Attitudes Toward Same-Sex Marriage: Evidence from Taiwan. *Sexuality Research and Social Policy*, 17, 524–540 Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s13178-019-00401-4>

Weiss, P. (2009). *Sexuální deviace: klasifikace, diagnostika, léčba*. Praha: Portál.

Whitley, B. E. (2009). Religiosity and attitudes toward lesbians and gay men: A meta-analysis. *International Journal for the Psychology of Religion*, 19(1), 21–38. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/10508610802471104>

Wong, F. Y., McCreary, D. R., Carpenter, K. M., Engle, A., & Korchynsky, R. (1999). Gender-Related Factors Influencing Perceptions of Homosexuality. *Journal of Homosexuality*, 37(3), 19–31. Dostupné z: https://doi.org/10.1300/J082v37n03_02

Woodford, M. R., Silverschanz, P., & Swank, E. (2012). Predictors of Heterosexual College Students' Attitudes Toward LGBT People. *Journal of LGBT Youth*, 9(4), 297–320. Dostupné z: <http://dx.doi.org/10.1080/19361653.2012.716697>

Seznam uvedených tabulek

Tabulka 1: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě pohlaví a členstvím v LGBT+.....	26
Tabulka 2: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě velikosti obce trvalého bydliště.....	27
Tabulka 3: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě stupně vzdělání.....	27
Tabulka 4: Četnost zastoupení v testovaném vzorku dle přátelení se s někým z LGBT+ ..	27
Tabulka 5: Četnost zastoupení v testovaném vzorku dle zažití špatné sociální situace s někým z LGBT+ ..	28
Tabulka 6: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_1	31
Tabulka 7: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_2	33
Tabulka 8: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_3	34
Tabulka 9: Výsledek Kruskal-Wallis ANOVA pro H_4 (1=studenti; 2=pracující; 3=nepracující) ..	35
Tabulka 10: Výsledek Speamanovy korelace pro H_5 (Extraverze+ATLG) ..	36
Tabulka 11: Výsledek Speamanovy korelace pro H_5 (Přívětivost+ATLG) ..	37
Tabulka 12: Výsledek Speamanovy korelace pro H_7 (Svědomitost+ATLG).....	38
Tabulka 13: Výsledek Speamanovy korelace pro H_8 (Negativní emocionalita+ATLG)	39
Tabulka 14: Výsledek Speamanovy korelace pro H_9 (Otevřenost mysli+ATLG) ..	40
Tabulka 15: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_{10} ..	41
Tabulka 16: Výsledek Mann-Whitney U testu pro H_{11} ..	42

Seznam uvedených grafů

Graf 1: Četnost zastoupení v testovaném vzorku na základě věku.....	26
Graf 2: Krabicový graf pro H ₁ (ATLG) (M=muži; Z=ženy)	31
Graf 3: Krabicový graf pro H ₁ (ATL) (M=muži; Z=ženy)	32
Graf 4: Krabicový graf pro H ₁ (ATG) (M=muži; Z=ženy)	32
Graf 5: Krabicový graf pro H ₂ (1=18-26 let; 2=27+ let)	33
Graf 6: Krabicový graf pro H ₃ (1=do 20tis.obyvateľ; 2=nad 20tis.obyvateľ)	34
Graf 7: Krabicový graf pro H ₄ (1=studenti; 2=pracující; 3=nepracující)	35
Graf 8: Graf Spearmanovy korelace pro H ₅ (Extraverze+ATLG)	36
Graf 9: Graf Spearmanovy korelace pro H ₆ (Přívětivost+ATLG).....	37
Graf 10: Graf Spearmanovy korelace pro H ₇ (Svědomitost+ATLG).....	38
Graf 11: Graf Spearmanovy korelace pro H ₈ (Negativní emocionalita+ATLG).....	39
Graf 12: Graf Spearmanovy korelace pro H ₉ (Otevřenost mysli+ATLG).....	40
Graf 13: Krabicový graf pro H ₁₀ (A=ano;N=ne)	41
Graf 14: Krabicový graf pro H ₁₁ (A=ano;N=ne)	42